

Paul D. Bramsen

TEK TANRI TEK MESAJ

GDK

• • •
i

GDK YAYIN NO: 88

KİTAP: **Tek Tanrı Tek Mesaj** / *One God One Message*

YAZAR: **Paul D. Bramsen**

ÇEVİREN: **Leyla Güleç**

© ROCK International

ISBN: 978-605-5739-16-4

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

Sertifika No: 0807-34-008914

Gerçeğe Doğru Kitapları

Davutpaşa Cad. Emintaş

Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/89

Topkapı, İstanbul - Türkiye

Tel: (0212) 567 13 89

Fax: (0212) 567 73 13

E-mail: ikaratas@turk.net

www.gercegedogru.net

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 13 89

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit.

No: 81/89 Topkapı - İstanbul

1. Baskı: Ağustos 2009

*Susamış kişi için soğuk su neyse,
Uzak ũlkeden gelen iyi haber de oyledir.”*

Sũleyman Peygamber
(Sũleyman'ın Ŗzdeyiřleri 25:25)

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 7

BÖLÜM I

YOLCULUK HAZIRLIĞI

ENGELLERLE YÜZLEŞMEK

1. GERÇEĞİ SATIN AL 13

2. ENGELLERİN ÜSTESİNDEN GELMEK 26

3. DEĞİŞTİRİLDİ Mİ YOKSA KORUNDU MU? 42

4. BİLİM VE KUTSAL KİTAP 57

5. TANRI'NIN İMZASI 68

6. TUTARLI TANIKLIK 81

7. TEMEL 92

BÖLÜM II

YOLCULUK

BİLİNMEYENİ KEŞFETMEK

8. TANRI NASIL BİRİDİR? 101

9. HİÇ KİMSE O'NA BENZEMEZ 117

10. ÖZEL BİR YARATIK 133

11. KÖTÜ'NÜN GİRİŞİ 146

12. GÜNAH VE ÖLÜM YASASI 157

13. MERHAMET VE ADALET 167

14. LANET	175
15. ÇİFTE SIKINTI	184
16. BİR KADININ SOYU	198
17. BU KİŞİ KİM OLABİLİR?	209
18. TANRI'NIN SONSUZ TASARISI	230
19. KURBAN YASASI	239
20. ÖNEMLİ BİR KURBAN	250
21. DAHA ÇOK DÖKÜLEN KAN	261
22. KUZU	273
23. KUTSAL YAZILAR'IN YERİNE GELMESİ	286
24. TAMAMI ÖDENDİ	296
25. ÖLÜM YENİLDİ	309
26. DİNDAR VE TANRI'DAN UZAK OLMAK	322

BÖLÜM III

YOLCULUĞUN SONU

LANETİ TERSİNE ÇEVİRMEK

27. AŞAMA 1: TANRI'NIN ÖNCEKİ PROGRAMI	343
28. AŞAMA 2: TANRI'NIN ŞİMDİKİ PROGRAMI	365
29. AŞAMA 3: TANRI'NIN GELECEK PROGRAMI	385
30. GELECEKTEKİ CENNETTEN GÖSTERİLEN BÖLÜMLER	405
SONSÖZ	421
DİPNOTLAR	424

Ö N S Ö Z

Köyün ileri gelenlerinden biri olan yaşlı adam, arkadaşşıma: “Yaptığın iyi işler için cennete gitmeyi hak ediyorsun, ama vaaz ettiğin mesaj için gitmeyi hak ettiğin yer, cehennem!” dedi.

Arkadaşım ve hanımı, yaşamlarının on yılını, bu adamın, Büyük Sahra’nın kenarında bulunan köyünde geçirmişlerdi. Orada hem bir sulama projesi uyguluyor hem de kurmuş oldukları bir tıp kliniğinde hastaları tedavi ediyorlardı. Aynı zamanda dinlemek isteyen herkese peygamberlerin mesajlarını da açıklamışlardı.

Yaşlı köylünün düşüncesine göre arkadaşım “cennete gitmeyi hak etmek için” ne yapmıştı? “İyi işler” yapmıştı.

Ve “cehenneme gitmeyi hak etmek için” ne yapmıştı? Kutsal Kitap’a uygun olarak peygamberlerin “mesajını” öğretmişti. Yaşlı köylü, arkadaşımın işleri ve mesajı ile ilgili takdirinde haklı mıydı? Yarı yarıya mı haklıydı? Yoksa tamamen yanılıyorduydu?

Eğer bu konuda nasıl düşüneceğinizden emin değilseniz, bu kitap sizin için yazılmıştır.

NEREDE

Ben Amerika’da doğdum, ama bu kitap Afrika’da yazıldı

Yer: Sahel¹ Batı Afrika’daki Senegal’de bir bölge.

Ortam: Sabah namazı ezanı sona erdi. Sabahın ilk ışıklarının pembe ve portakal renkli huzmeleri, kumlu ve dikenli ağaçlarla süslü

bir ufkun silüetini çiziyorlar. Hava şu anda harika bir şekilde serin, ama bu durum kısa bir süre sonra değişecek. Köy evimizin sundurmasında dizlerimin üstündeki bilgisayarımın birlikte oturuyorum. Klavyenin üstünü örten şeffaf, plastik bir bant parçası, klavyeyi, Büyük Sahra'nın havada asılı duran tozundan koruyor. Arada bir anıran bir eşeğin ve öten bir horozun seslerinin dışında köy tamamen sessiz. Şu anda kulaklarımın işittiği tek ses, klavye üzerindeki tıkırdayan ve düşünceleri sözlere ve sözleri metne dönüştüren parmaklarımın çıkardıkları ses.

NEDEN

Yazıyorum, çünkü beni yaşam, sevinç, esenlik ve amaç ile Bereketleyen, bana yazmam için bir konu verdi.

Eşimin ve benim üç çocuğumuzu yetiştirdiğimiz ve yetişkin yaşlarımızın uzun bir bölümünü geçirdiğimiz özellikle Senegal'deki Müslüman dostlarıma sevgi ve saygı duyan bir yürekle yazıyorum.

Yazıyorum, çünkü son yıllarda, dünyanın her yerindeki Müslümanlar'dan binin üzerinde elektronik posta aldım. Onların, düşünceleri harekete geçiren yorumlarının ve sorularının önemsenmeleri gerekir.

“Kutsal Kitap gerçektir, çünkü gerçek olduğunu söyler!” ya da “Kuran gerçektir, çünkü hiç kimse böyle bir kitap yazamaz!” gibi dolambaçlı basmakalıp sözlerden biraz daha fazlasını sunan yorgun ve bezgin din önderlerine duyduğum empati nedeniyle yazıyorum.

Yazıyorum, çünkü tek gerçek Tanrı'nın tutarlı mesajından başka her şeye inanma eğiliminde olan insan yüreğinin darbelerine maruz kaldım.

NE

TEK TANRI TEK MESAJ size tüm yaşamınızda karşılaştığınızı en büyük şansını sunar: dünyada tüm zamanların en çok satan kitabı

aracılığıyla telaşsız bir yolculuğa çıkmak ve bu kitabı yazan peygamberlerin mesajını keşfetmek. Bu yolculuğa katılacak olan kişilere, sayısız engellerin üstesinden gelme (Bölüm I), bilinmeyen bölgelere nüfuz etme (Bölüm II), ve muhteşem genel manzaraların ve doyurucu gerçeğin görkemli bir krallığına aniden girme (Bölüm III) fırsatları verilecektir.

KİMİN İÇİN

Bu yolculuk, öncelikle tektanrıci kişiler –tek Tanrı’ya inananlar– için tasarlandı. Ama her şeye rağmen, biz yine de çoktanrıci ve kamutanrıci kişileri, hümanistleri ve ateistleri² de tek Tanrı’ya inanan kişiler için duyduğumuz aynı memnuniyetle karşılıyor ve onlara da ‘hoş geldiniz’ diyoruz. Macera, sonsuzluğu nerede geçireceğini önemseyen ve bu nedenle bu kitabı okumak için on iki saatini ayırmasının yararlı olacağını düşünen herkes içindir. Bu kitap, yüksek sesle yaklaşık on iki saatte okunabilir.

Geçmişiniz, inandığınız ya da inanmadığınız şey ne olursa olsun, pek çok kişinin saygı duyduğunu ileri sürdüğü, ama bunlardan çok azının üzerinde düşünmeye karar verdiği Kutsal Kitap boyunca yapılan bu destansı yolculuğa katılmaya *siz de davetlisiniz*.

Bir peygamber, üç bin yıl önce evrenin Yaratıcısı ve Sahibine şu duasını sundu: **“Gözlerimi aç ki, yasadaki harikaları görebileyim.”** (Mezmur 119:18)

Gördüğümüz her şeyden *hoşlanmayabiliriz*, ama yine de *görme* konusunda başarısızlığa düşmeyelim.

Yolculuk arkadaşınız,
P. D. Bramsen

BÖLÜM I

YOLCULUK HAZIRLIĞI

ENGELLERLE YÜZLEŞMEK

1. GERÇEĞİ SATIN AL
2. ENGELLERİN ÜSTESİNDEN GELMEK
3. DEĞİŞTİRİLDİ Mİ YOKSA KORUNDU MU?
4. BİLİM VE KUTSAL KİTAP
5. TANRI'NİN İMZASI
6. TUTARLI TANIKLIK
7. TEMEL

1

GERÇEĞİ SATIN AL

“Gerçeği satın al ve satma...”

--Süleyman Peygamber

(Süleyman'ın Özdeyişleri 23:23³)

Zihninizde, milyarlarca kişi ile dolu, kalabalık bir alış-veriş yerinden içeri yürüyerek girdiğinizi canlandırın.

Evet, milyarlarca.

Önünüzde, gözle görülemeyecek kadar uzaklarda, on binlerce mağaza ve satış dükkanı bulunmakta. Gayretli satıcıların sesleri, size her yönden ulaşıyor; sesleniyorlar, bağıyorlar, şarkı söylüyorlar, tartışıyorlar, yalvarıyorlar, dua ediyorlar – bazıları yumuşak bir ses tonuyla bağırmadan, bazıları da hoparlör aracılığıyla, satın almak için geldiğiniz şeyin yalnızca kendilerinde olduğunu iddia ediyorlar:

Gerçek!

Gülmeyin. Oxford Üniversitesi Yayınevi, dünya üzerinde *on bin* farklı din bulunduğunu belirleyen bir ansiklopedi yayınladı. Ve bu

rakam, bu dinlerin içinde bulunan binlerce tarikat ve mezhebi içermemektedir.⁴

Bu durumda neyi satın almamız gerekir? Kime inanmamız doğru olur?

Eğer yalnızca tek bir gerçek Tanrı varsa ve eğer Kendisi hakkındaki gerçeği ve insanlık için Ne tasarladığını açıkladıysa, O'nun ve Planı'nın farkına varmamız nasıl mümkün olabilecektir?

Dört bin yıl önce Eyüp Peygamber buna benzeyen bir soru sordu:

“Bilgelik nerede bulunur? Aklın yeri neresi? İnsan onun değerini bilmez... Onun bedeli saf altın ile ödenmez, değeri gümüş ile ölçülmez.... Bilgelığın değeri mücevherden üstündür.” (Eyüp 28:12-13,15,18)

Yaşamda yol alırken, karışmış bir zihinle belirsizlikler içinde bocalamak zorunda mıyız, yoksa tek gerçek Tanrı'nın bilgelik ve gerçeğini bilebilir miyiz?

Bu sorunun yanıtını öğrenmek üzereyiz.

KİTAPLARIN KİTABI

Kutsal Kitap (Bible) sözcüğü, Grekçe'deki *Biblia* sözcüğünden gelir ve “*kitapların kitabı*” ya da “*kütüphane*” anlamını taşır.

Tanrı, insanlara iki bin yıldan uzun bir süredir sözlü olarak ve Adem, Nuh ve İbrahim gibi kişiler aracılığıyla konuştuktan sonra, Mesajını kaydetmeleri için 15 yüzyılı aşkın bir zaman boyunca yaklaşık 40 kişiyi kullandı.

Bu ulaklar, peygamberler ya da elçiler olarak adlandırıldılar. *Peygamber* sözcüğünün birebir anlamı, “açıkça, yüksek sesle söyleyen”, *elçi* sözcüğünün anlamı ise, “haberci”dir. Bugün, bu kişi-

lerin yazmış oldukları tek bir cilt halinde elimizdedir – Kutsal Kitap. *Kutsal Yazılar*, *Peygamberlerin Yazıları* ve *Tanrı'nın Sözü* gibi ifadeler, aynı zamanda Kutsal Kitap'la ilgili olarak da kullanılırlar. *Tevrat*, *Mezmurlar* ve *Müjdeler* Kutsal Kitap'ın içindeki özel bölümlerdir. Arapça'da bu Kutsal Yazılar, “Kutsal Kitap” anlamını taşıyan *el-Kitab-el-Mukaddes* olarak adlandırılırlar.

Yüzyıllardır, yıllardır, Kutsal Kitap, dünyadaki diğer her kitaptan daha fazla satılmaktadır. Kutsal Kitap Yazılarının bölümleri ya da tamamı, 2400 dile çevrildi, halen 1.940 dile daha çevrilmektedir.⁵ Başka hiçbir kitap bu konuda Kutsal Kitap'ın yanına bile yaklaşamaz. Kutsal Kitap, gördüğü benzersizliğe rağmen, yine de insan tarihindeki en çok küçümsenen ve korkulan kitaptır. Yüzlerce yıl boyunca dünya yönetimleri ve dünyasal ya da dini önderleri, tüm zamanların en çok satan kitabını *yasa dışı* ilan etmişler ve bu kitabın sahibi olan vatandaşlarına işkence etmişler ve hatta onları öldürmüşlerdir.⁶ Bazı uluslar, bu politikalarını halen sürdürmektedirler. Hatta “Hristiyan” ülkelerde⁷ bile Kutsal Kitap'ın halka ait sınıflarda ve kurumlarda okunması yasaklanmıştır.

İŞKENCE GÖRDÜ

Gençlik yıllarımda babamın Richard adlı bir arkadaşı vardı, Richard, Doğu Avrupa'daki komünist hapisanelerinde tam on dört yıl kalmış, sürekli olarak uykusuz ve aç bırakılmış, baş aşağı asılarak dövülmüş, bir buzhane hücrelerinde kilitli olarak tutulmuş, kor halindeki kızgın kazıklar ile yakılmış ve bedeni bıçaklarla oyulmuştu. Ben kendi gözlerimle Richard'ın bedenindeki derin ve kötü yara izlerinin bazılarını gördüm. Aynı zamanda Richard'ın eşi de tutuklanmış ve kocasının “suçlandığı” aynı eylem nedeniyle bir mahkum kampında zorunlu olarak çalışma yargısına uğramıştı.⁸

Bu karı-kocanın ateist yönetime karşı işledikleri suç neydi?

Diğer insanlara Kutsal Kitap'ı öğretirken yakalanmışlardı.

AİLESİ İLE İLİŞKİSİ KESİLDİ

Arkadaşım Ali'nin başı büyük dertteydi. Babası, ailenin erkeklerinin bir araya gelecekleri bir toplantı düzenlemişti.

Toplantıya büyük amca da geldi.

Genç erkek kardeşleri de toplantıya çağrıldılar.

Sonunda, ailenin ilk doğan erkeği olan Ali, ortada bir yere oturtuldu.

Ali'nin babası, şu sözlerle sona eren hararetli bir konuşma yaptı, "Ailemizi utandırdın! Dinimize ihanet ettin! Evi terk etmen ve bir daha asla geri gelmemen gerekiyor. Senin yüzünü asla tekrar görmemeliyim!"

Amca, bu konuşmaya katılarak şöyle dedi: "Evet, ve eğer yarına kadar evden ayrılmazsan, eşyalarını sokağa atacağım!"

Bu öfke neden?

Ali, yaklaşık bir yıl Kutsal Kitap'ı okuduktan sonra ona inanmaya karar vermişti.

YAŞAYAN SÖZ

Kutsal Kitap'ı böyle çekişmeli bir kitap haline getiren nedir?

Yönetimlerin bu kitabı yasaklamalarının ve anne-babaların bu kitaba inanan çocuklarını reddetmelerinin nedeni nedir? Milyonlarca tektanrıci kişiyi, ateistlerle aynı ilkeyi paylaşma pahasına bile olsa bu eski yazıları hor görmeye iten güç nedir?

Acaba tüm bunların nedeni, Kutsal Kitap'ın, Tanrı'nın yaşayan, aktif, yüreğe işleyen ve yargılayan Sözü olması mıdır?

*"Tanrı'nın Sözü, **diri** ve **etkilidir**, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Can ile ruhu, ilik ile eklemleri birbirinden ayırarak kadar **derinlere işler**. Yüreğin düşüncelerini, amaçlarını **yargılar**." (İbraniler 4:12)*

KİTABI UYGULAMAK

Eşim, ben ve şimdi büyümüş olan çocuklarımız, son yirmi beş yılın büyük bir bölümünü Batı Afrika'daki Senegal'de geçirdik. Komşularımızın hemen hemen hepsi İslam dininin izleyicisidirler. *İslam, teslim olma* ya da *boyun eğme* anlamına gelir ve *Müslüman* sözcüğünün anlamı, *teslim olmuş kişidir*. Müslümanlar tarafından saygı gören kitap, *Kuran'dır* (aynı zamanda *Kuran* olarak da yazılır). Yazdıklarımın kaynağı, Senegal ve tüm dünyadaki Müslüman dost ve tanıdıklarla yaptığımız kişisel konuşmalardır.

Hem Kutsal Kitap'ı hem de Kuran'ı çalışma konusunda büyük bir zaman yatırımı yapmış olmama rağmen, TEK TANRI TEK ME-SAJ, Kutsal Kitap üzerinde odaklanacaktır. Yıllar önce Senegalli bir dostum ve ben, Senegal dilinin Wolof lehçesinde 100 programlık bir radyo dizisi hazırladık.⁹ Bu radyo dizisindeki her program Kutsal Kitap'taki peygamberlerden birine ait bir öyküyü ve bir mesajı içermekteydi. Bazı dinleyiciler şu soruyu sordular, "Neden aynı zamanda Kuran'ı da öğretmiyorsunuz?" Bu soruya verdiğim yanıt şudur:

Bu ülkede çocuklar, üç ya da dört yaşına geldiklerinde Kuran'ı ezberlemeye başlarlar. Her semtte, Kuran öğretmenleri ve okulları bulabilmek mümkündür, ama Tevrat, Mezmurlar ve Müjde'de yazılı olan öyküleri ve mesajı kim öğretebilir ve öğretmek ister? Bildiğiniz gibi, Kuran Kutsal Kitap'taki bu kitapların Tanrı tarafından tüm insanlığa "*hidayet ve nur ..ve bir öğüt*" olarak verildiğini bildirir (Sure 5:46¹⁰). Kuran da şu ifade de yer almaktadır: "*Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyanlara sor*" (Sure 10:94¹¹). Ve Kutsal Kitap'a inanan kişilere Kuran şöyle der: "*Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rab'binizden size indirileni (Kuran'ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz*" (Sure 5:68). *Kitabı okuyan ve onu 30 yılı aşkın bir süredir uygulayan Kitap Ehli'nden biri olarak sizlerin çok ender olarak işittikleri peygamberlerin öykülerini ve mesajını bildirmeyi kendim için bir ayrıcalık olarak görüyorum*. Bazıları, Kuran'dan 2.000 yıldan daha uzun bir süre önce yazılmış olan bu Kutsal Yazılar, başka hiçbir yerde bulunmayan gerçeği içerirler.

O'NUN ÖYKÜSÜ

Anne-babanız size hiç şu öğüdü verdiler mi? “Bir yabancıya asla güvenme!” Onlar, sizin bir başkasına haklı olarak güvenebilmeniz için önce bu kişinin öyküsüne ilişkin bir şeyler bilmenizin doğru olacağını bilirler.

Güvendiğiniz birkaç kişiyi düşünün.

Onlara neden güveniyorsunuz?

Onlara güveniyorsunuz, çünkü bir zaman süreci sonunda bu kişilerin *güvenilir* olduklarını öğrendiniz. Onlar size kötülük değil, iyilik yaptılar. Bir şey yapacaklarını söyledikleri zaman, bu sözlerini yerine getirdiler. Onların güvenilir olduklarını bilirsiniz, çünkü onların *öyküsünü* bilirsiniz.

Kutsal Kitap, Tanrı'nın, erkekleri, kadınları ve çocukları nasıl etkilediği anlatılan tarihi yüzlerce öyküye yer verir. Her öykü, gökyüzünün ve yeryüzünün Yaraticısı ile karşılaşmanız, O'nun sözlerini işitmeniz ve insan tarihinin binlerce yıllık çevre ve koşullar içinde yapmış olduğu işleri görebilmeniz için eşsiz bir fırsat sunar. Tanrı nasıldır? Evet, O büyüktür, ama ne şekilde büyüktür? Tanrı, tutarlı mıdır? Hiç Kendi yasaları ile çeliştiği olur mu? Vaatlerini yerine getirir mi? Bizi aldatabilir mi? Tanrı'ya güvenebilir miyiz?

O'nun öyküsü tüm bu soruları ve bu tür soruların daha binlercesini yanıtlar.

Kutsal Kitap, Tanrı'nın, yalnızca *insan tarihinin* büyük resmini açıklayan bir tarih kitabı değildir; Kutsal Kitap, **O'nun öyküsünü** sunar.

NİHAİ TİYATRO OYUNU

İyi bir öykü sevmeyen yoktur.

Kutsal Kitap, hepsinin birleşerek *tek bir öyküyü* –şimdiye kadar anlatılmış öykülerin en çekicisi– oluşturduğu yüzlerce öykü kapsar. Kutsal Kitap'ın Tanrı ve insan hakkındaki öyküsü, tiyatro oyunları

arasında gizemlerin en üstününe sahip olanıdır – bir sevgi ve savaş, bir iyi ve kötü, bir çatışma ve zafer öyküsü. Bu öykü, başından sonuna kadar, yaşamın önemli sorularına mantıklı ve doyurucu yanıtlar sağlar. Başka hiçbir öykünün sahip olmadığı bir doruk noktasına ve sona sahiptir.

Birkaç yıl önce Senegal’deki evimizde toplanmış olan bir grup erkek ve kadına Tanrı’nın öyküsünü anlatmayı bitirdikten sonra, öyküyü dinleyen hanımlardan biri, gözlerinde yaşlarla şu yorumda bulundu: “Ne müthiş bir öykü! İnsanlar Tanrı’ya inanmasalar bile, en azından, O’nun tüm zamanların en iyi senaryo yazarı olduğunu itiraf etmeleri gerekir!” Yorumu yapan hanımın zihninde bir anda, Tanrı’nın kendisinin hem Yazarı hem de Kahramanı olduğu bu çağların tiyatro oyununu sunmak için Kutsal Yazılar’ın her bir parçasının birbirleriyle nasıl uyum sağladıkları konusunda bir ışık yanmıştı.

EN BÜYÜK MESAJ

Kutsal Kitap, şimdiye kadar anlatılmış olan en çekici öykünün içeriğinden çok daha fazlasını içerir. Öykülerinin içinde *Tanrı’dan gelen bir mesaj* gömülüdür – şimdiye kadar duyurulmuş olan en zorlayıcı mesaj.

Geçen yıllar boyunca Kutsal Kitap’ın mesajını binlerce Müslüman ile tartıştım. Sözünü ettiğim bu Müslümanlar’ın çoğu kişisel arkadaşlarımdı, diğerleri ise yalnızca elektronik posta aracılığıyla tanışmış olduğum kişilerdi. Her iki durumda da tartışmaların çoğunun özü, tek bir soru halinde ortaya konabilir:

Tek gerçek Tanrı’nın mesajı nedir?

ELEKTRONİK POSTA

Bu soru pek çok şekilde paket edilmiş olarak gelir.

Aşağıdaki elektronik posta bana, Orta Doğu’dan, adını Ahmet olarak adlandıracağımız bir erkek tarafından gönderildi.¹²

Subject: Email Feedback

Merhaba.

İsa, Mesih olarak geldi ve ben bunun doğru olduğuna inanıyorum, ama o Tanrı olduğunu hiçbir zaman söylemedi. Muhammed (Allah'ın duaları ve esenliği onun üzerine olsun¹³) gelmeden önce o, Tanrı'ya götüren yoldu, ama Muhammed geldikten sonra tüm Hristiyanlar'ın Müslüman olmaları gerekirdi, çünkü Mesih, dünyanın sonunda geri geldiği zaman, sizin Yeni Antlaşmanıza göre değişim, Kuran'a göre egemenlik sürecek.

Mesih, hiçbir zaman çarmıha gerilmedi. Eğer makul olmak isterseniz, şunu anlamanız mümkün olur: o, çarmıha gerilmiş olsaydı bile, bu durum, insanların günahları hiçbir zaman yalnızca o çarmıha gerildiği için silindiği anlamını taşımazdı. Bu düşüncenizi çok saçma buluyorum. Ayrıca, eğer bana Tanrı'nın, biricik ve eşsiz oğlunu kurban ettiğini söylerseniz, o zaman ben de size şunu söylerim: Tanrı, insanlara ne istediğini söyleyebilecek ve insanların günahlarını, "sevgili oğlunu" kurban olarak sunmadan ve ona işkence etmeden silebilecek kadar büyük değil midir???! Günahkârlarla ilgili tüm bu düşünceleriniz benim için hiçbir şey ifade etmiyor.

İslamiyet, yeryüzüne şimdiye kadar gönderilmiş olan tek mükemmel dindir ve bu nedenle İslamiyet'in gerçek ve Tanrı tarafından gönderilmesi gereken en son din olduğunu düşünmek zorundayım. Yaşamda karşılaşılan her soruna çözüm getiren tek din, İslamiyet'tir. Bu dine inanıyorsanız, belirli bir konuda Tanrı'nın düşüncesinin ne olduğunu tahmin etmek zorunda bırakılmazsınız.

Kuran, şimdiye kadar bir peygambere gönderilmiş olan en büyük mucizedir! Aksini düşünüyorsanız, o zaman Kuran'ın ayetlerine benzeyen ya da bunlardan birine yakın anlam taşıyan bir ayet yaratın!! Yüksek düzeyde Arapça'yı en akıcı dilde konuşan biri olsanız bile bunu hiçbir zaman başaramayacaksınız....

Ayrıca, sizin Kutsal Kitap'ınızın orijinalinde Muhammed'in geleceğine dair ön bildirimler de bulunmakta...

Ben şimdi Kutsal Kitap'ın tüm kitaplarına hile karıştırıldığından, Kutsal Kitap'ın çoğunun sahte ve değiştirilmiş olduğuna inanıyorum ve bu konuda yanılmadığımı da biliyorum...

Dostum, bilginiz olsun diye yazıyorum, ben Yeni Antlaşma'yı okudum. Okumamın nedeni, elbette gerçeği aramak değildi, kişisel ilgi nedeniyle okudum, hem de bir kez değil, iki kez...ve şunu anladım: gerçekten Tanrı'nın sözleri olan ve Tanrı'nın meleği aracılığıyla Muhammed'e gönderilen Kuran'ın büyüklüğünün yanına bu dünyadaki hiçbir şey yaklaşmaz ve eğer siz bu söylediklerimin aksini kanıtlayabiliyorsanız, o zaman bunu yapın. (aynen alınmıştır¹⁴)

Esenlik diliyorum,

“Ahmed”

Ahmed'in meydan okumasının ve yorumlarının hafife alınmaması gerekir.

Yaratıcımız, bu tür konuları hafife almaz, ve bizler de aynı şekilde hareket etmeliyiz. Tanrı, peygamberlerin eski yazılarında Ahmed'in deendiği her konu için anlaşılması kolay yanıtlar sağlamıştır, çünkü her konu, sonsuz önem taşıyan şu soruyla yakından ilgilidir:

Tek gerçek Tanrı'nın mesajı nedir?

Eyüp peygamber, bu soruya benzeyen iki soru sordu:

“Bilgelik **nerede** bulunur? (Eyüp 28:12)

“Tanrı'nın önünde insan **nasıl** haklı çıkabilir?” (Eyüp 9:2)

YOLCULUK

Birbirleriyle çelişen binlerce yanıtın varlığı nedeniyle zihni karışmış bir dünyada amacım, mevcut karışıma kendi düşüncelerimi ya da yanıtlarımı eklemek değil. Aksine, ben sizi, yaşamın nihai sorularının Kutsal Kitap'ın içinde gömülü bulunan yanıtlarını keşfetmeniz amacıyla, Kitapların Kitabında yapılacak olan bir yolculukta zihniniz ve yüreğinizle benim yol arkadaşlarım olmaya davet ediyorum. Birlikte yol alırken, Kutsal Yazılar'a göre gerçeğin ne olduğunu göreceğiz ve Ahmed ve diğerleri tarafından merak edilen sorulara peygamberlerin ne gibi yanıtlar verdikleri üzerinde duracağız.

Yeni bir çevreye alışma döneminden geçtikten sonra, Kutsal Kitap'ın başladığı yerde bizim yolculuğumuz da resmi olarak başlayacak: dünya tarihinin şafağı sökerken. Bu noktadan ilerleyerek zamanın arasından sonsuzluğa doğru yola çıkacağız (Bölüm II&III: konular 8-30).

Yolculuk, Cennet'in içine yapılacak bir ziyaret ile son bulacak.

YOLCULUK SIRASINDA YAPILABİLECEK TERCİHLER

TEK TANRI TEK MESAJ, bir kitapta yer alan üç kitap olarak görülebilir. *Bölüm I*, pek çok kişiyi Kutsal Kitap'ı keşfetmekten alıkoyan engellere karşı durur. *Bölüm II*, şimdiki dek anlatılmış olan en iyi öykünün ana mesajını gözler önüne serer. *Bölüm III* ise, Tanrı'nın, insanlar için tasarlamış olduğu müthiş amaçlara daha yakından bakabilmek için olayların arka perdesine geçer.

Yolcuların çoğu birinci bölümün, yolculuğa hazırlanmaları konusunda çok yarar sağladığını düşüneceklerdir. Ancak yine de siz, peygamberlerin Yazılarının güvenilir olduklarını zaten biliyorsanız, ya da yalnızca Tanrı'nın öyküsünü dinlemeyi ve O'nun mesajını zaman kaybetmeden anlamayı arzuluyorsanız, doğrudan *Bölüm II*'ye geçmekten çekinmeyin. Tüm yolculuğu tamamladıktan sonra *Bölüm I*'e geri dönebilirsiniz.

Eğer telaşsız adımlarla yolculuk yapmayı tercih ederseniz, kitabın 30 konusunu bir aylık bir döneme yayarak okuyabilir ve böylelikle her gün bir konu üzerine odaklanmış olursunuz.

Eğer bir Müslüman’sanız, belki de bu yolculuğu Ramazan’ın 30 günü boyunca yapmak aklınıza gelebilir. Kuran’da yazılı olan şu sözler nedeniyle güvenlik içinde yol alabilmeniz gerekir: “*Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır.*” Ve “*Ey Müslümanlar, deyin ki, ‘Biz Allah’a, bize indirilene (Kuran’a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Musa ve İsa’ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab’lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz.’*” (Kuran Sure 2:256,136 Pickthall¹⁵)

Hangi rotayı seçerseniz seçin, işte size önemli bir yolculuk öğüdü: Yolculuğa bir kez başladıktan sonra, *yolculuğun hiçbir bölümünü atlamayın.*

Her yeni aşama, bir önceki aşamanın üzerine bina edilir. Gördüklerinizin hepsini hemen o anda anlamasanız bile, okumayı ve okuduklarınızın üzerinde düşünmeyi son sayfayı bitirinceye kadar sürdürün. Yolculuğun bazı bölümleri garip olacak ve bu bölümler size meydan okuyacaklardır, ama yol boyunca tazelenmenizi sağlayacak olan vahalar hazırlanmıştır.

Karşılaşacağınız engellerin sayısı ne olursa olsun, yolculuğa devam edin.

GERÇEK

Dünyanın her tarafındaki pek çok kişi, ‘İnsan soyu nerede başladı?’ ‘Ben neden bu yeryüzündeyim?’ ‘Sonum neresi olacak?’ ‘Doğru nedir ve yanlış nedir?’ gibi yaşamın büyük sorularının yanıtlarında neyin gerçek neyin sahte olduğunu hiç kimsenin bilemeyeceği düşüncesine sahiptir.

Bugün, Batı’da ‘Her şey görecelidir’ ya da ‘Bir insanın mutlak gerçeği bilebileceğini düşünmek yanlıştır!’ gibi beyanlarda bulun-

mak, çok raġbet gören bir davranıştır. Bu tür beyanların kendileri ile çelişen doğalarını fark edebilmek için mantık konusunda doktora yapmak gerekmez. EĞer mutlak gerçek yoksa, o zaman böyle bir grişe sahip olan kişiler nasıl “her Şey” hakkında iddiada bulunabilirler ya da herhangi bir Şeyin “yanlış” olduğu konusunda nasıl ısrar edebilirler?

Tanrı’ya Őükürler olsun ki, yaşam değiştiren gerçeğini insanlığa açıklayan evrenin Yaratıcısı, raġbet gören bu düşünceye katılmaktadır. O, Kendisini içten bir yürekle arayan herkese Şunları söyler:

“Gerçeği bileceksiniz, ve gerçek sizi zgr kılacaktır.”
(Yuhanna 8:32)

DOĞRU SEÇİM

Birkaç yıl önce, Musa adlı, sağlığı bozuk olan 79 yaşındaki bir komşu, benden haftada  kez kendisini ziyaret ederek ona Kutsal Kitap’ı okumamı istedi. Musa, tüm yaşamı boyunca Kuran’ı öğrenmiş, ama Musa’nın Tevrat’ını, Davut’un Mezmurlar’ını ve İsa hakkındaki Müjde’yi – Kuran’ın tüm Müslümanlar’a, kabul etmelerini ve inanmalarını, buyuran bir Şekilde öğütlediği kitapları – okumak için hiçbir zaman vakit ayırmamıştı.¹⁶

Musa, biz kronolojik bir sıralama içinde anahtar öyküleri açıklar-ken ve kirlenmiş günahkârların, Yaratıcıları ve Yargıçları tarafından nasıl doğru ilan edilebileceklerini öğrenirken, yoğun bir dikkat göstererek dinledi. Musa, bana birkaç kez, “Yaptığımız her konuşmadan sonra, alıştıklarımız üzerinde yalnızca *düşünmekle* kalmıyorum, aynı zamanda *derin derin düşünüyorum* da!” dedi.

Bir gün, Musa, Kutsal Yazılar’da açıklanan önemli bir başka gerçeği öğrendikten sonra, hayal kırıklığı yaşadığını açıkça belirten bir ifade ile, yanında oturmakta olan karısına ve kızına Şunları söyledi: “Neden bunları Şimdiye kadar hiç kimse öğretmedi bize?”

Daha sonra, Musa’nın komşuları, onun “bir yabancı ile Kutsal Kitap’ı alıştıklarımızı öğrendikleri zaman” aralarında dedikodu yap-

maya başladılar. Baskı öylesine yoğunlaştı ki, yaşlı dostum benden bir süre için onu ziyaret etmememi istedi ve şu açıklamayı yaptı: “Ben, gerçeği reddetmiyorum, ama aileme yaşatılan gerginlik had safhaya ulaştı.”

Yaklaşık altı hafta bekledikten sonra (dedikoduların yatışması için), eşim ve ben Musa’yı ve ailesini ziyaret ettik. Bizi çok sıcak karşıladı ve üzerlerinde çok düşünmüş olduğu bazı sorular sordu. Yanından ayrılmadan önce ise şu yorumu yaptı: “Önemli olan, ölmeden önce doğru seçimi yapmam!”

Musa, “*gerçeği satın almanın ve ...onu satmamanın*” ne kadar önemli olduğunu anladı.¹⁷ Sevgili dostumuz dört ay sonra öldü.

Onunla birlikte geçirdiğimiz zamanları hatırladığımda, şu soruma vermiş olduğu karşılığı asla unutmuyacağım: “Musa, eğer bu gece ölecek olsaydın, sonsuzluğu nerede geçirirdin?”

Biraz durakladıktan sonra sorumu yanıtlamıştı: “Ben, Cennet’e gideceğim.”

“Nereden biliyorsun?” diye sormuştum.

Her iki eliyle Kutsal Yazılar’ı sımsıkı tutarak şöyle demişti: “Çünkü, buna inanıyorum!”

VAAT

Bu keşif yolculuğunu Musa gibi, *ölmeden önce doğru seçimi* yapmak isteyen sizlere adıyorum. Tek gerçek Tanrı elinizden tutsun, tüm engelleri aşmanıza yardımcı olsun ve Kim olduğu ve sizin için ne yaptığı hakkında açık ve kesin bir anlayışa kavuşabilmeniz için size yön versin.

“Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.” (Yeremya 29:13)

Tanrı’nın bu konudaki sözleri size vermiş olduğu kesin bir vaattir.

2

ENGELLERİN ÜSTESİNDEN GELMEK

“Bilgisizlik, siz onu tanımadan önce, sizi öldürecektir.”
--Wolof özdeyişi

Tanrı, yaklaşık üç bin yıl önce beyan etti: “*Halkım, bilgisizlikten yok oldu.*” (Hoşea 4:6) bu güne kadar üniversite mezunları dahil olmak üzere insanların çoğu Kutsal Kitap peygamberlerinin yazmış oldukları hakkında bilgisi olmadan yaşarlar ve ölürler.

Kutsal Kitap’ın eskiliği ve bıraktığı etkisi göz önünde bulundurulduğunda, Kutsal Kitap’ın ne söylediği konusunda temel bir anlayışa sahip olmayan birinin, “iyi eğitilmiş” biri olarak adlandırılması mümkün müdür?

Dünya nüfusu nasıl *binlerce din* ortaya attıysa, Kutsal Yazılar’ı önemsememek için de aynı şekilde *binlerce neden* ileri sürmüştür. Bu ve bundan sonraki bölümde bu nedenlerin on tanesi üzerinde duracağız. Ve bir kez yolculuğumuza başladığımızda, daha başka pek çok engelle karşılaşmayı ve bunların üstesinden gelmeyi bekleyebiliriz.

İNSANLARIN KUTSAL KİTAP'I REDDETMELERİNİN ON "NEDENİ":

1. "EFSANELER"

Dünyevileştirilmiş Batı ve Avrupa uluslarında pek çok kişi, Kutsal Kitap'ın heyecan verici bir efsaneler koleksiyonundan biraz daha üstün olduğunu beyan ederler ve Kutsal Kitap'ın insanlar tarafından icat edilmiş güzel sözler içerdiğini düşünürler. Pek çok kişi bu düşüncüyü Kutsal Kitap üzerinde hiçbir zaman objektif bir inceleme yapmaksızın benimsemiştir.

Sir Arthur Conan Doyle'nin, *Sherlock Holmes'in Ünlü Vakaları* adlı kurgu klasiğinde, dedektifin yardımcısı olan Dr. Watson, Holmes'a, özel bir cinayet davası hakkında şu soruyu sorar:

"Bundan hangi sonucu çıkarıyorsunuz?"

Holmes, bu soruyu, "Şu anda herhangi bir bilgiye sahip değilim" diye yanıtlar. "Bilgiye sahip olmayan birinin teori kurması, önemli bir hatadır. Kişi, teorilerin gerçeklere uyması yerine, gerçeklerin teoriye uymaları için farkında olmadan gerçekleri saptırmaya başlar."¹⁸

Kutsal Yazılar konusunda pek çok kişi aynı "önemli hatayı" yapar. Ellerinde yeterli bilgi olmadan bir sonuca varırlar ve kendi dünya görüşlerini ve yaşam tarzlarını rahatsız etmeyecek teorilere uyum sağlamaları için gerçekleri saptırırlar.

2. "GEREĞİNDEN FAZLA YORUM YAPILMASI"

Bazı insanlar Kutsal Yazılar'ı okumazlar, çünkü bir grubun, "Bunu Kutsal Kitap söyler!" dediğini işitirlerken, bir başka grubun, "Hayır, söylemek istediği bu değil! Aslında şunu söyler!" dediğini de duyarlar. Kutsal Yazılar'ın anlaşılabilir olduğu konusunda ileri sürülen varsayım, bir sürpriz değildir.

Kutsal Kitap bir yandan yaşamın belirli konuları¹⁹ hakkındaki farklı görüşlere izin verirken, konu, sonsuzluk olduğu zaman, farklı

yorumları kabul etmez. Tanrı'nın kitabı ve mesajı, yalnızca mesajın ne söylediğine dikkat ettiğimiz takdirde anlaşılabilirler.

Efsanevi Sherlock Holmes, Watson'a aynı zamanda şöyle de dedi: "Sen görüyorsun, ama dikkat etmiyorsun. İkisi arasındaki fark çok açık. Örneğin, sen holden bu odaya çıkan merdivenleri her zaman görüyorsun."

"Her zaman."

Holmes, "Ne kadar sıklıkta görüyorsun?" diye sordu.

Watson, ona, "Eh, birkaç yüz kez görüyordum" yanıtını verdi.

"Kaç tane mi? Bilmiyorum."

"Bu yanıtı bekliyordum! Dikkat etmedin, ama yine de gördün. İşte sana anlatmak istediğim şey tam olarak bu. Şimdi gelelim bana. Ben on yedi basamak olduğunu biliyorum, çünkü hem gördüm hem de dikkat ettim."²⁰

Bu örneğe benzer şekilde, pek çok kişi, Kutsal Kitap'ta çeşitli ifadeler *görürler*, ama çok azı, bu ifadelerin gerçekte ne söylediklerine *dikkat eder*. Bunun sonucunda da kişilerin farklı yorumlara varmaları bir sürpriz olmaz.

İşte size bu duruma ışık tutabilecek bir soru: Tanrı'nın mesajını anlamak *istiyor muyum?* Tanrı'nın gerçeğini, gizli bir hazineyi aramak için sahip olacağım tutku ve titizliğin aynısı ile aramaya hazır mıyım? Kral Süleyman şunları yazdı: "*Eğer akli çağırır, ona gönülden seslenirsen, gümüş ararcasına onu ararsan, bir define arar gibi aklın ardına düşersen; o zaman Tanrı'yi yakından tanır-sın.*" (Süleyman'ın Özdeyişleri 2:3-5)

3. "HRİSTİYANLAR"

Pek çok kişinin Kutsal Kitap'ı reddetmesinin nedenlerinden biri de, Kutsal Kitap'ı izlediklerini ileri süren kişilerin yaptıkları kötülüklerdir. "Çarmıh sancağı altında 'imansızların' katledildiği Haçlı Seferlerine ne demeli?" diye sorarlar. "Engizisyon'a ne diyeceksi-

niz?” “Ya Kutsal Kitap’a inandıklarını iddia eden kişiler tarafından yapılan haksızlıklar?” Gerçek şudur: *Hristiyan (Mesih’e benzeyen anlamında) adını taşıyan ve Mesih’in sevgisini ve şefkatini yansıtmada başarısız olan herkes, İsa’nın örnek oluşturduğu ve öğrettiği şeylere canlı bir örnek teşkil etmez. İsa, öğrencilerine şöyle dedi: “Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin” dediğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, **düşmanlarınızı sevin ve size zulmedenler için dua edin.**”* (Matta 5:43-44)

Diğer kişiler ise şöyle bir soru sorarlar: “Yaşamlarında sahtekârlığa, sarhoşluğa ve ahlaksızlığa yer veren Hristiyanlar için ne demeli?” Ahlsız bir yaşam süren kişi, bu tür bir yaşamın aksini duyan Kutsal Yazılar’a doğrudan itaatsizlik ederek yaşamaktadır: “*Günahkârların, Tanrı Egemenliği’ni miras almayacaklarını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı’nın Egemenliği’ni miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular. Bazılarınız böyle**diniz**; ama yıkanmış, kutsal kıldınız ve Tanrımız’ın Ruh’u aracılığıyla **aklandınız.*** (1. Korintliler 6:9-11) ‘Aklanmak’, ‘doğru’ ilan edilmek anlamına gelir. Daha sonra Kutsal Yazılar’da yaptığımız bu yolculuğumuzda, günahkârların nasıl bağışlanabileceklerini ve Tanrı tarafından doğru ilan edilebileceklerini keşfedeceğiz.

“Heykellerin önünde eğilen ve Meryem ile azizlere dua eden Hristiyanlar için ne düşünülüyor?” şeklinde sorular soran kişiler de vardır. Bu soru kısaca şöyle yanıtlanabilir: Bu tür uygulamalarda bulunan kişiler, Tanrı Sözü’ndeki öğretişin yerine kiliselerinin geleneklerini izlerler. Oysa Tanrı Sözü şöyle der:

“*Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim*” (Levililer 26:1). Heykellerin önünde eğilmek, insan yetkisini Tanrı’nın yetkisinden üstün tutmak, tek gerçek Tanrı’ya tanımadan mekanik bir şekilde dua etmek, putperestliğin tüm şekillerini gösteren uygulamalardır. Pek çok kişinin zihni karışır, çünkü *Hristiyan* ve *Katolik* sözcüklerinin

eşdeğer anlam taşıyan ifadeler olduklarını sanırlar. Ama yanılmaktadırlar. *Hristiyan* ve *Protestan* sözcükleri de eşdeğer anlam taşımazlar. Kişinin bir kilise binasına girip çıkması, onu bir Hristiyan yapmaz.

4. “İKİYÜZLÜLER”

Bazı kişilerin Kutsal Kitap’ı okumamak için ileri sürdükleri bir başka neden ise, “tüm ikiyüzlüler yüzündendir”. Kutsal Kitap’a inandıklarını ileri süren pek çok kişi ne yazık ki, söylediklerine uygun şekilde yaşamamaktadır. Kutsal Kitap’ın mesajını çarpıttılar ve kendi bencil amaçları için Tanrı’nın adını kullanmaktan çekinmezler. Pek çok vaiz, kendi isteklerine olan düşkünlükleri ve ahlaklılıkları ile karşı karşıya kalırlar. Bazıları size, kendilerine para gönderdiğiniz takdirde, Tanrı’nın sizi sağlık ve zenginlikle bereketleyeceğini söylerler! Kutsal Kitap, bu sahtekârları “Tanrı yolunu kazanç yolu sanan, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişiler” olarak adlandırır ve bu tür kişilerden uzak durmamızı öğütler. (1. Timoteos 6:5)

İsa, kendi dönemindeki, çıkarlarını ön planda tutan, sahte dini önderlere şöyle hitap etmek zorunda kaldı:

*“Ey İkiyüzlüler! Yeşaya’nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: ‘Bu halk **dudakları ile** beni sa-
yar, ama **yürekları benden uzak**. Bana boşuna taparlar.
Çünkü öğrettikleri, yalnızca insan buyruklarıdır.’” (Matta 15:7-9) Ve İsa, öğrencilerine de şu sözleri söyledi: “Dua ettiğiniz zaman, **ikiyüzlüler** gibi olmayın. Çünkü onlar herkes kendilerini görsünler diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar.” (Matta 6:5)*

Her birimizin bir şekilde ikiyüzlülük (olmadığımız bir şeyi olduğumuzu iddia ederek) suçunu işlediğimiz gerçeğini göz önünde tutarak bir başkasının ikiyüzlülüğünün, bizi Yaraticımızı tanımaktan ve O’nun güvenilir Sözü’nün bizi O’nun amaçladığı insanlar olmamız için değişmekten alkoymasına izin mi vermemiz gerekir?

5. “İRKÇILIK”

Bazı kişilerin Kutsal Kitap’ı reddetme nedenleri, Kutsal Kitap’ın belirli bazı grup insanları diğer insanlardan daha üstün tuttuğunu düşünmeleridir. Çoğumuz ırkçılık ya da kendi ırkımızın diğer insanların ırklarından daha üstün olduğuna inanma gibi konularda farklı düzeylerde hata yapmakla suçluyoruz; Kutsal Kitap’ın bu konudaki sözü çok açıktır:”*Tanrı, insanlar arasında ayırım yapmaz.*” (Elçilerin İşleri 10:34)

Örneğin, Musa’nın, Etiyopya’lı bir kadın ile evlendiğini biliyor musunuz?²¹ Tanrı’nın, Elişa peygamber aracılığıyla, Suriye ordusunun hasta komutanı Naaman’ı, Naaman, Tanrı’nın önünde kendisini alçalttıktan sonra onu tutulduğu deri hastalığından nasıl kurtardığını anlatan öyküyü okudunuz mu?²² Ya da Tanrı’nın, Yahudi peygamber Yunus’a, Ninova kentine (Irak?) giderek, kent halkına O’nun tövbe etmeleri ve kurtulmaları için verdiği mesajı götürmesini buyurduğu anlatılan öyküyü biliyor musunuz? Yunus, Ninova halkından nefret ediyordu ve Tanrı’nın bu halkı yok etmesini istiyordu, ama Tanrı, Ninovalıları seviyordu ve onlara merhamet gösterdi.²³ Pers ülkesinin (İran), Tanrı’nın, dünyaya kurtuluş sağlama öyküsünü açıklarken, ne kadar önemli bir rol üstlendiğinden haberdar mısınız?²⁴ Sonsuz yaşam mesajını günahlı bir Samiriyeli kadın ile paylaşan İsa’nın şaşırtıcı öyküsünü okudunuz mu? – Yahudiler, Samiriye’yi dışlamalarına ve Samiriyelileri ‘murdar’ olarak görmelerine rağmen İsa, bu kadına sonsuz yaşam mesajını iletmişti.²⁵

Dünyamızı, ırkçılığın neden olduğu sıkıntılara maruz kalıyor, ama Yaratıcımız ırkçı değildir. O’nun gözündeki tek ırk, yalnızca insan ırkıdır.

*“Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O’na insan eli ile hizmet edilmez. Tanrı, **bütün ulusları tek insandan (tek kandan) türetti** ve onları yeryüzününün dört bucağına yerleş-*

tirdi. Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. Bunu, **kendisini ararsınlar...** diye yaptı. Aslında **Tanrı hiçbirimizden uzak değildir.** Nitekim, ‘O’nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O’nda varız.’ (Elçilerin İşleri 17:24-28)

Tanrı’nın tüm insanları “tek kandan” yarattığına ilişkin ifadenin doğruluğu modern bilim tarafından da şu açıklamayla doğrulanır: “İnsanın genetik kodu, ya da genome, dünyadaki tüm insanlarda % 99.9 oranında aynıdır. Geri kalan oran konusunda bireysel farklılıklarımızın sorumlusu DNA’dır – örneğin göz rengindeki değişiklik ya da hastalık riski gibi.”²⁶

“Göğün ve yerin”, “hiçbirimizden uzak olmayan” Yaratıcısı ve Sahibi, sizinle ve benimle kişisel olarak ilgilenir ve bizim “*Rab’bi aramamızı*” ve O’nun mesajını anlamamızı ister. Doğumumuz ile ilgili her ayrıntıyı O düzenlemiştir. O, her ulusa ait insanları dil, kültür ve renk ayırımı yapmadan sever ve onları kendi yürek dilleri ile Adını çağırma davet eder.

6. “KUTSAL KİTAP’IN TANRISI CİNAYETİ ONAYLAR”

Bu elektronik posta, bir ateistten (ya da kendisinin adlandırmayı tercih ettiği şekilde *dünyevi bir hümanistten*) geldi:

Send Subject: Email Feedback

Kutsal Kitap, Tanrı’nın şöyle dediğini söyler: “Ben Rab, sevgi ve merhamet dolu bir Tanrı’yım, tez öfkelenmem ve büyük sevgi ve sadakat gösteririm.” Kendisini överken kullandığı sözleri güzel, ama bu sözlerin hiçbiri eylemleri ile uyuşmuyor. Tanrı, 2004 yılının Aralık ayında güneydoğu Asya’daki tsunami felaketinde iki yüz elli bin kişinin ölümüne izin verdiğinde, söylediği kadar sevecen birine benzemiyordu... Sözü edilen Kenan diyarına girenken, Kutsal Kitap’ın Tanrısı sakin ve masum erkeklerin, kadınların, çocukların ve bebeklerin öldürülmesini onaylar... Yalnızca ölümlü biri olan benim, sözü edilen “yaratıcıdan” daha fazla sevgiyi sahip olmamın nedeni nedir?

Eğer benim gücüm dünyamızdaki tüm çatışma, nefret, savaşlar, cinayet, felaketler, yoksulluk, açlık, hastalık, acı, üzüntü ve sefalet gibi sıkıntılara engel olmaya yetseydi, bunların hiçbirine asla izin vermezdim. Parmaklarımı bir kez şıkırdattığım anda, hemen şimdi tüm bu acılara son verirdim!

Çok kişi şu soruyu sorar: “Eğer Tanrı hem iyiye ve hem de her şeye gücü yetiyorsa, *o zaman neden kötülüklere son vermiyor?*” İlginç olan ise, şöyle bir soruyu çok az kişinin soruyor olmasıdır: “Eğer Tanrı hem iyiye hem de her şeye gücü yetiyorsa, ben kötülük yaparken, *neden beni durdurmuyor?*” Tanrı’nın, kötülüğü yargılamasını isteriz, ama O’nun bizi yargılamasını istemeyiz.

Bu tutarsızlığa dikkat çektikten sonra, hümanist dostumuzun bazı sert meydan okumalarda bulunduğunu kabul edelim. Bu konuda basit yanıtlar bulunmasa da, tatmin edici yanıtlar mevcuttur. Daha sonra, Kutsal Yazılar’da yaptığımız yolculuklarda Tanrı’nın karakteri ve günahın ileriye uzanan sonuçlarıyla yüz yüze geldiğimiz zaman, Tanrı’nın bu soruna ilişkin verdiği yanıtlar netleşecektir. Bu arada, Tanrı, erkeklerin, kadınların, çocukların ve bebeklerin yaşamlarına son veren felaketlere izin verdiği ve hatta bunları buyurduğu zaman, bizi Yaratıcımızı yargılamaktan koruyan *üç ilke*den söz edelim:

1) ***İnsan yalnızca bir parçayı görür, ama Tanrı’nın gördüğü, resmin tamamıdır.***

İnsanlar, “masum kurbanlar” “zamanları dolmadan öldüklerinde”, bu ölümleri “adil olmayan” trajediler olarak sınıflandırılırlar, ancak Tanrı olayları sonsuzluğun bakış açısından görür. O, bir insanın geçici yersel varoluşunun, asıl olayın yalnızca bir başlangıcı olduğunu ilan eder.²⁷ Yaşam, gözle görülenden çok daha fazlasıdır. Örneğin, annesinin rahminde bulunan bir cenini gözlerimizin önüne getirelim. Eğer sınırlı dünya görüşünün temelinde, bu durumu mantığa göre açıklayabilseydi, Tanrı’ya belki de şunları söylerdi: “Bu embriyona ait torbanın içinde kilitlenmeyi hak etmek için ne

yaptım? dışarıdaki çocukların oyun oynadıklarını ve güldüklerini işitiyorum ve ben bu karanlık, su dolu dünyada mezara gömülmüş gibiyim! Bu durumum hiç de adil değil! Yalnızca bir cenin olan benim bile Yaratıcımdan daha fazla sevgiye sahip olmamın nedeni nedir?”

Bildiğimiz kadarıyla henüz doğmamış bebekler, Yaratıcılarına bu şekilde meydan okumazlar, ama yetişkinler Yaratıcılarına meydan okurlar. “*Ama ey insan, sen kimsin ki, Tanrı’ya karşılık veriyor-sun? Kendisine biçim verilen, biçim verene, ‘beni niçin böyle yap-tın’ der mi?*” (Romalılar 9:20)

2) İnsanın yanlış olarak gördüğünü, Tanrı’nın da yanlış olarak görmesi gerekmez.

Yaşamın kaynağı olan ve yaşamı Sürdüren Tanrı’nın, aynı zaman-da yaşama son vermeye de hakkı vardır. Birbirini izleyen doğal felaketler sonucunda sahip olduğu her şeyi ve on çocuğunu kaybe-den peygamber Eyüp, meydan okumak yerine, Tanrı’ya boyun eğerek şöyle demişti: “*Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gidece-gim. Rab verdi, Rab aldı. Rab’bin adına övgüler olsun!*” *Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı’yı suçlamadı.*” (Eyüp 1:21-22)

Şu ana kadar belirli bir noktaya ulaşmış olan yolculuğumuz, olay-ların perde arkasında yer alan ve bize garip gelen, ama buna rağ-men yine de Tanrı’nın bilge tasarıları olan bazı noktalara anlayış sağlayacaktır.²⁸ İnsanları, Kendisini sevmeleri ve itaat etmeleri için zorlamayan, evrenin Egemen Yöneticisi ile karşılaşacağız. Ve aynı zamanda, dünyanın şimdiki bu korkunç durumda bulunmasının nedenini de anlayacağız.

3) Tanrı, sonunda, herkes için mükemmel adaleti yerine getire-cektir.

Geçmişin ve bugünün olaylarına anlam vermek için çabalarken, insanın Yaratıcısının her can hakkında eksiksiz bilgiye sahip oldu-ğunu hatırlamamız yararlı olacaktır: eksiksiz bilgiye sahip olan O’dur, bizler değiliz. Tanrı, bizim değil, Kendi ahlak ölçüleri aracılı-ğıyla işler. Neyin doğru ya da neyin yanlış olduğunu O’na biz

söylemeyiz; O, bize söyler. Tanrı, insanlara, diğer insanları kötü etkileyen yanlış kararlar almaları için izin vermesine rağmen, kötülüğe karşı asla kayıtsız değildir. Tanrı'nın her erkeği, kadını ve çocuğu kendi doğruluğunun ölçüsüne göre yargılayacağı bir Yargı Günü geliyor. O'nun sevgisinin ve adaletinin nihai dereceleri sınırsızdır.²⁹ “*RAB adil Tanrı'dır; ne mutlu O'nu özlemle bekleyenlere!*” (Yeşaya 30:18)

Eğer siz de elektronik posta aracılığıyla yazıştığımız dostumuz gibi kendinizi, “*sizin Yaraticınızdan daha sevecen olarak görüyorsanız*”, okumaya devam edin. Tanrı, sırlarını O'nun sözlerini işitecek kadar alçakgönüllü ve sabırlı olan kişilere açıklar.

“Gizlilik, Tanrımız Rab'be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir.” (Yasa'nın Tekrarı 29:29)

7. TANRI'NİN KİTABI ...GİBİ KONULARI İÇERMEZDİ

Bazı kişiler, Kutsal Yazılar'ı reddetme nedenlerini şu sözlerle haklı çıkarmaya çalışırlar: “Eğer Kutsal Kitap'ı Tanrı esinlemiş olsaydı, bu kitabın içinde zina eden, akrabaları ile cinsel ilişkiye giren, ihanet eden, putperestlik ve benzeri gibi iğrenç kötülükler yapan kişilerin öykülerine yer verilmezdi. Bu gibi kişilerin esin ve açıklama kavramlarına göre, Tanrı'nın kitabının içeriğinin, Tanrı'nın doğrudan sözlerinin aktarılması ile sınırlı kalması gerekirdi.

Ancak yine de, Kutsal Yazılar, insanları Yaraticılarına tarih çatısı altında takdim etmeyi amaçladıklarından, Kutsal Kitap'ın yalnızca Tanrı'nın sözlerini ve işlerini değil, aynı zamanda insanların günahlarını ve hatalarını da kaydetmiş olması bir sürpriz olarak görülmemelidir. Tanrı'nın, insanlığın başarısızlığının karanlık arka perdesine karşı, Kendi yüceliğini, saflığını, merhamet ve sadakatini açıklamaya hakkı yok mudur? Bizler, Her Şeye Gücü Yetene, Kendisini ve mesajını nasıl açıklaması ya da nasıl açıklamaması gerektiğini dikte etmeye cüret edebilir miyiz?

“Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçık ile bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, ‘Beni o yapmadı’ diyebilir mi? Çömlek, kendine biçim veren için ‘O bir şeyden anlamaz’ diyebilir mi?” (Yeşaya 29:16)

Kutsal Kitap, Tanrı’nın onaylamadığı ama izin verdiği pek çok tarihi olayı kaydeder. Gerçek ve yaşayan Tanrı, kötü bir durumu, iyi bir şeye çevirmekten zevk alan Biri’dir. Belki Yakup’un on birinci oğlu olan Yusuf’un etkileyici öyküsünü okumuşsunuzdur (Yaratılış 37-50). Yusuf’un on tane ağabeyi vardı ve Yusuf’tan nefret ediyorlardı; ona kötü davrandılar ve sonunda onu İsmailoğullarına köle olarak sattılar. Yusuf, hiçbir suçu olmamasına rağmen hapse girdi, ama aslında Yusuf, bu kötü durum aracılığıyla Mısır tahtına yükseltildi ve böylelikle ağabeylerini, Mısırlıları ve çevredeki komşu ülkeleri kıtlığın neden olduğu açlıktan ölmekten kurtardı. Daha sonra, Yusuf’un ağabeylerinin yürekleri köklü bir değişim yaşadı ve o zaman Yusuf onlara şöyle dedi: “Siz **bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı, bugün olduğu gibi, birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.**” (Yaratılış 50:20)

8. “KUTSAL KİTAP ÇELİŞKİLERLE DOLU”

Pek çok kişi, Kutsal Kitap’ın çelişkilerle dolu olduğu konusunda ısrar eder, ama yine de onu yansız bir bakış ile incelemek için çok az kişi zaman ayırır. Kutsal Yazılar’ı, başka birinin onlar hakkında söylediklerini temel alarak yargılamak adil bir davranış mıdır? Herhangi bir kitap yalnızca birkaç bölümündeki bir ifade okunarak anlaşılabilir mi? Önemli bir kitap yalnızca, bir baskı hatası ya da metninde bir tutarsızlık bulmak amacıyla mı okunmalıdır? Böyle olmaması gerektiğini umuyoruz. Ancak yine de pek çok kişi Kutsal Kitap’ı bu şekilde okurlar.

Yıllar önce birinden bir elektronik posta aldım; bana gönderdiği uzun listeyi bir web sitesinden kopyalamıştı ve bu uzun listede Kutsal Kitap’ta bulunduğu iddia edilen hatalar ve çelişkiler sıralanmıştı. Size bu listeden seçtiğim bazı alıntılarını aktarayım:

Subject: Email Feedback

Kutsal Kitap'mız kendisi ile çelişir. Örneğin:

– İlk gün Tanrı ışığı yarattı, sonra ışığı karanlıktan ayırdı (Yaratılış 1:3-5). Geceyi ve gündüzü birbirinden ayıran güneş, dördüncü güne kadar yaratılmadı. (Yaratılış 1:14-19)

– Adem, yasak meyveyi yediği gün ölecekti (Yaratılış 2:17). Adem 930 yıl yaşadı (Yaratılış 5:5).

– İsa yargılamaz (Yuhanna 3:17; 8:15; 12:47). İsa yargılar (Yuhanna 5:22, 27-30; 9:39; Elçilerin İşleri 10:42; 2. Korintliler 5:10).

– vs,vs,...

Şimdi size bir soru sormak istiyorum: Sizin dininiz benim soru sormama ve bu soruyu kabul etmeden önce beynimi kullanmama izin verir mi? Ya da benden, gözlerimi kapatmamı ve beynimin soru üretmesini durdurmamı mı ister? Çünkü ben kendime Tanrı'nın, Kendi Kitabında bu kadar çok hata yapabilmesinin mümkün olup olmadığını soruyorum ve bu soruma doğal olarak 'HAYIR' yanıtını veriyorum!?' (aktarılan parçadan 'aynen alınmıştır')

Evet, “*Gelin, şimdi davamızı görelim*” (Yeşaya 1:18) diyen aynı Tanrı, benden “sorular sormamı ve beynimi kullanmamı” istiyor. Tanrı, her birimizi Sözü üzerinde kendimiz için düşünmeye davet eder. Bizim dışımızdaki birinin düzenlemiş olduğu bir “çelişkiler” listesini kopyalamamız yeterli olmayacaktır. Süleyman, “*Saf kişi her söze inanır, ihtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar*” dedi. (Süleyman'ın Özdeyişleri 14:15)

Kutsal Yazılar'da izleyeceğimiz kendi yolumuzu düşünürken, bana elektronik posta gönderen kişinin “çelişkileri”ne bulunacak çözümler ortaya çıkacaklardır.³⁰ Ama belki yine de şimdilik hepimiz şu konuda fikir birliğine varabiliriz: Yaşam, kendi içten araştırmamızı yapmamak için gereğinden fazla kısa ve sonsuzluk ise gereğinden fazla uzundur.

Eğer lezzetli ve sulu bir mango meyvesi yediyseniz, bu meyvenin tadını birine tanımlamaya çalışmanızın yeterli olmayacağını bilirsiniz. Mangoyu, o kişinin kendisinin tatması gerekir. Aynı şekilde, başka birinin Tanrı Sözü hakkında size söylediklerini kabul etmeniz yeterli olmayacaktır. Tanrı Sözü'nü, sizin kendinizin tatması gerekir.

“Tadın da görün, Rab ne iyidir!” (Mezmun 34:8)

Kutsal Yazılar'ın özen gösteren, dikkatli bir öğrencisi olmak, sizin sonsuzluğa duyduğunuz kişisel ilginiz ile doğru orantılı olan bir konudur – *“makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan”* biri. (2. Timoteos 2:15) İçeriğin yer aldığı koşul ve çevreye (içinde iddia edilen bir çelişkinin bulunduğu tüm kısım) dikkat etmemek, Gerçeğin Sözü'nü doğru kullanmak için uygun bir yol değildir.

Açıklamak için bir örnek vereyim: Kutsal Kitap'ta bize *yargılamamızı* buyuran ayetler olduğu gibi, *yargılamamızı* buyuran ayetler de vardır. ³¹ Bu ayetler birbirleriyle *çelişki içinde midirler?* Hayır, birbirlerini *tamamlamaktadırlar*. Tanrı'nın kitabı bana, bir yandan bilgisi sınırlı olan bir yaratık olarak bir başka kişinin motiflerini ya da eylemlerini kendi doğruluğuma güvenerek, hata bulan bir ruh ile yargılamamamı (suçlamamamı) söyler. Ama öte yandan Kutsal Yazılar'da söylenenleri temel alarak doğruyu yanlıştan ve gerçeği yalandan ayırmak için yargılamam da buyurulmuştur.

O zaman Kutsal Kitap'ta bulunduğu iddia edilen çelişkiler hakkında ne demeli?

Ben kişisel olarak bu tür tüm “çelişkiler” için tatmin edici çözümler buldum. Ve aynı zamanda şunun da farkına vardım: İnsanlar, Kutsal Yazılar'ı anlamayı *isteyene* kadar eski “çelişkileri” çözüm bulur bulmaz yeni bir “çelişki” bulmayı sürdürecekler. ³²

Tanrı'nın mesajını anlamak *istiyor musunuz?* O zaman Tanrı'nın kitabını orada *sizin* düşüncenizi aramak için okumayın; Tanrı'nın kitabını O'nun düşüncesini anlamak için okuyun. Kutsal Kitap'ı, her bir kitabını ayrı ayrı işleyerek çalışın. Okuduklarınızı yorumlamak için çok fazla uğraşmayın. Bırakın Kutsal Kitap kendi ken-

disini yorumlasın. Birçok yüzyıl boyunca pek çok peygamber tarafından yazılmış olan Kutsal Yazılar, kendi kendilerinin en iyi yorumcusudurlar.³³

“Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır; karanlıkta neler olduğunu bilir; çevresi ışıkla kuşatılmıştır.” (Daniel 2:22)

9. “BEN, YENİ BİR ANTLAŞMAYA İNANMIYORUM”

Bir süre önce, bir hanımdan aşağıdaki şu elektronik postayı aldım:

Ben yeni antlaşmaya inanmıyorum. Yalnızca eski antlaşmaya inanıyorum. Tanrı'nın sözlerinin yeni zamanlar için değiştirilebileceğine ve yeniden yazılabileceğine inanmıyorum. *(aynen alınmıştır)*

Diğer pek çokları gibi bu elektronik postayı gönderen kişi de Tanrı'nın kitabında neden bir Eski ve bir Yeni Antlaşma bulunduğunu henüz anlamamıştı. Kutsal Yazılar'da bu şekilde iki temel bölümün bulunması, Tanrı'nın Sözü'nün “değiştirildiği ya da yeniden yazıldığı” anlamına gelmez. Ama aksine, Tanrı'nın insanlık için tasarlamış olduğu, *önceden bildirilen ve yerine gelmekte olan* planıdır.

Tarihteki olaylar, meydana geldikleri zaman aracılığıyla belirtilirler. Örneğin, peygamber İbrahim'in doğumunun, **M.Ö.** yaklaşık 2000 yılında gerçekleştiği söylenir, ama New York'taki İkiz Kuleler, **M.S.** 2001 yılındaki saldırı sonucu yıkılmışlardır.³⁴ Dünya tarihi iki bölüme ayrılır. Tanrı'nın kitabı da aynı şekilde iki bölüme ayrılmıştır.

Kutsal Kitap'ın bir Eski Antlaşma'sı, bir de Yeni Antlaşma'sı vardır. “Antlaşma” sözcüğü, *yasal belge, kontrat ya da sözleşme – iki kişi arasında alınan bir karar* gibi konular içinde kullanılabilen bir sözcüktür.³⁵ Şimdilik, Kutsal Yazılar'ın iki bölümüne gelişigüzel bir şekilde bakıyoruz. Eski ve Yeni Antlaşma arasında yolculuk yaparken, bu iki bölümün amacı ve gücü netleşecektir.

Bölüm I: Eski Antlaşma. İbranice ve Aramice olarak yazılmış olan Eski Antlaşma Yazıları, “*Musa'nın Yasası* (aynı zamanda Tevrat olarak da adlandırılır), *Peygamberler ve Mezmurlar*” olarak

belirtilen üç kısımdan oluşurlar. (Luka 24:44) Tanrı, bin yılı aşan bir süre içinde bu Yazıları yaklaşık otuz peygambere nakletmiştir. Bu Yazılar, Adem'in yaratılışından Pers İmparatorluğu (M.Ö. yaklaşık 400) dönemine kadar geçen süre içindeki insanlık tarihine Tanrı'nın nasıl müdahale ettiğini gösteren bir kayıt sağlarlar.

Eski Antlaşma, peygamberliğe özgü bir anlatım ile zaman koridorundan aşağı doğru bakarak, yüzlerce tarihi olayı bu olaylar meydana gelmeden önce bildirerek dünyanın sonunu görür.³⁶

Eski Antlaşma, Tanrı'nın insanlara İsa Mesih'in doğumundan önce (M.Ö.) sunduğu antlaşmayı tanımlar. *Mesih*, İbranice dilinde 'Meshedilmiş Olan' ya da 'Seçilmiş Olan' anlamına gelen *Mesih* sözcüğünün Grekçe'deki karşılığıdır. Bu Kutsal Yazılar, gerçekleşecek olan önemli temel olayları önceden bildirerek, insanları günahattan ve günahın sonuçlarından kurtarmak için gelecek olan Mesih'e *doğru* işaret ettiler. Eski Antlaşma aynı zamanda şu önemli vaadi de içeriyordu:

“*Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor*’ diyor Rab.” (Yeremya 31:31)

Bölüm II: Yeni Antlaşma. Grek dilinde yazılmış olan Yeni Antlaşma Yazıları aynı zamanda *Müjde* (ya da Arapça “İyi Haber” anlamında *İncil*) olarak da adlandırılırlar. M.S. birinci yüzyıl boyunca en az sekiz kişi tarafından yazılmış olan Yeni Antlaşma, Mesih'in yeryüzüne ilk kez gelişini kaydetmiştir. Aynı zamanda Eski Antlaşma Yazıları hakkında tanrısal bir yorum sağlar ve dünya tarihinin nasıl sonuçlanacağını önceden bildirir. Yeni Antlaşma'nın tüm peygamberlikleri, Eski Antlaşma'da bulunan peygamberlikler ile mükemmel bir uyum içindedir.

Yeni Antlaşma, insanlara, Tanrı'nın, Mesih'in gelişinin (M.S.) bir sonucu olarak verdiği büyük sunuyu tanımlar. Bu Yazılar, peygamberler tarafından önceden bildirilen yüzlerce anahtar olayın tarihi olarak gerçekleştiklerini göstererek *geçmiş zamanları* işaret ederler.

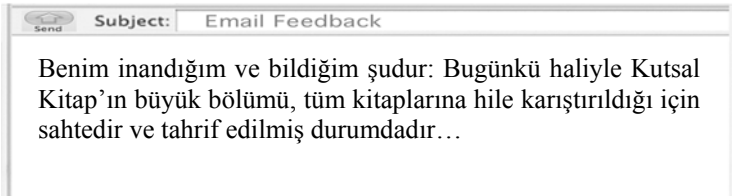
Yeni Antlaşma, aynı zamanda Eski Antlaşma gibi Mesih'in yeryüzüne geri döneceği güne de işaret eder. Mesih şu sözleri söylerken değindiğimiz önemli gerçeği ifade ediyordu: *“Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin (Eski Antlaşma) sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, **tamamlamaya** geldim.”* (Matta 5:17)

Eski ve Yeni Antlaşmalar arasında hiçbir çelişki yoktur. Filizlenerek gelişmeye başlayan ve olgun bir ağaç olma yolunda ilerleyen bir tohum gibi, Tanrı'nın insanlık için tasarlamış olduğu eski çağdaki planı Eski Antlaşma'da kök salmıştır ve Yeni Antlaşma'da olgunluğuna erişmiştir. Tanrı'nın kitabının her bölümü, O'nun anlamamızı istediği mesaja işaret eder.

Bana elektronik postayı yazan hanım, *“Tanrı'nın sözlerinin değiştirilemeyeceği ve sonraki zamanlar için tekrar yazılamayacağı”* konusunda sahip olduğu inancında haklıdır. Bu hanımın farkına varamamış olduğu nokta, *“Tanrı'nın sözlerinin” yerine gelebileceği ve gerçekleşeceği*dir.

10. “KUTSAL KİTAP TAHRİF EDİLMİŞTİR”

Bu aşamaya kadar insanları Kutsal Kitap'ı okumaktan ve ona inanmaktan alıkoyan dokuz engel hakkında konuştuk. Ama yine de, şimdiye kadar Müslüman dostlarımdan işittiğim en yaygın itiraz henüz değinmedik. Ahmed, bu itirazı daha önce elektronik postasında dile getirmişti:

Ahmed haklı mıdır? Kutsal Yazılar'ın orijinali tahrif edilmiş midir? Bir sonraki bölüm bu soruların yanıtını verir.

3

DEĞİŞTİRİLDİ Mİ YOKSA KORUNDU MU?

*“Ot kurur, çiçek solar,
ama Tanrımız 'ın sözü sonsuza dek durur.”*
- Peygamber Yeşaya (Yeşaya 40:8)

Aşağıda belirtilen elektronik posta, dünyanın dört farklı yerinden gelen parçalardan seçilmiştir ve dünya üzerinde yaşayan bir milyardan fazla kişinin düşüncelerini ifade eder:

Subject: Email Feedback
Tanrısal tüm Kutsal Yazılar'a inanırız, ama orijinal olanlarına.

Subject: Email Feedback
İçlerinde yer alan sözcüklerin değişmiş olduğu bir eski antlaşma ya ve yeni antlaşmaya sahip olduğunuzu unutmayın. Kutsal Kuran'da yer alan sözler yıllardır aynı kalmışlardır.

Subject: Email Feedback
Sizin Kutsal Kitap'ımız, yeniden yazılmış, eklemeler yapılmış, ve sizin hastalıklı inancınızla uyum sağlaması için en başından beri yeniden düzenlenmiş, tahrif edilmiş bir metindir.

Subject: Email Feedback

Ben, Kutsal Kitap'ın yüzlerce hatta binlerce yıl önce tahrif edildiğine inanıyorum ve Yeni Antlaşma'nın tamamının olmasa bile büyük bir bölümünün Pavlus adlı sahte bir peygamber tarafından yaratılan tamamen değersiz bir metin olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle, Kutsal Kitap'tan yaptığınız alıntılar benim için zaman kaybı ve /veya inciten sözlerden başka bir şey ifade etmiyor.

Bu iddialar geçerli midirler? Sınırsız Tanrı, sınırlı insana, uzun zaman önce peygamberlerine açıklamış olduğu Yazılara hile karıştırmaması ve bu Yazıları tahrif etmesi için izin vermiş midir?

MÜSLÜMANLAR İÇİN SÖYLENEN KİŞİSEL BİR SÖZ

Burada, doğrudan saygıdeğer Müslüman okuyucuma hitap etmek istiyorum.

Büyük olasılıkla bildiğiniz gibi, Kuran, Kutsal Kitap Yazılarının – Torah (*Tevrat*), Mezmurlar (*Zebur*) ve Müjde (*İncil*)– Tanrı tarafından **“rehberlik ve nur”** sağlamaları için verildiklerini açık bir şekilde beyan eder (Sure 5:44-51). Kuran'da aynı zamanda şu ifade de yer alır: **“(Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kuran'ı) hak, önündeki kitapları (Kutsal Kitap) doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik”** (Sure 5:48). Ve **“Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz bir takım erkekleri peygamber gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine (Kutsal Kitap sahiplerine) sorun.”** (Sure 21:7) Kuran aynı zamanda şu uyarıda da bulunur: **“Onlar, kitabı (Kuran'ı) ve elçilerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlar... ateşte yakılacaklardır.”** (Sure 40:70-72)

Kuran, sürekli olarak³⁷ Kutsal Kitap'ın kitaplarının Tanrı tarafından vahyedildiklerini ve onları reddedenlerin cehenneme gönderileceklerini beyan eder. Bu sözler Kuran'ın söylediği sözlerdir.

Kuran'a özgü bu tür beyanlar, tüm ülkelerde yaşayan Müslümanlar için ciddi bir bilmece yaratırlar, çünkü Kutsal Kitap ve Kuran, Tanrı'nın karakteri ve insanlık için tasarlanmış olduğu amacı ve planına ilişkin temelde birbirlerinden tamamen farklı iki ayrı mesaj sunarlar.

Müslümanlar'ın çoğunun Kutsal Kitap'ın yazılarının tahrif edildikleri sonucuna varmalarının nedeni budur. Aşağıda yer alan sorular, pek çok kişiye, bu varılan sonuç üzerinde düşünceleri için yardımcı olmuştur.

MÜSLÜMANLAR İÇİN HAZIRLANMIŞ BİRKAÇ SORU

Tanrı'nın Kendi Yazılarını koruyacak *gücü olduğuna* inanıyor musunuz?

Eğer inanıyorsanız, O'nun Kendi Yazılarını korumaya *istekli* olduğunu düşünüyor musunuz?

Eğer peygamberlerin Yazılarının tahrif edildiklerine inanıyorsanız:

Ne zaman tahrif edildiler?

Nerede tahrif edildiler?

Onları *kim* tahrif etti? Eğer Yazıları Hristiyanlar'ın ya da Yahudiler'in tahrif ettiklerini düşünüyorsanız, o zaman bu Yazıları korumak uğruna ölmeye istekli olan bu kadar çok kişinin kutsal kitapları değiştirip bozduklarını neden düşünüyorsunuz?³⁸

Bu konuda sunabileceğiniz kanıt *nedir*?

Her Şeye Gücü Yeten, insanlık için yazılan kayıtlarını ve açıklamasını tahrif etmeleri için ölümlü insanlara *neden* izin vermiş olabilir?

Eğer Tanrı insanlara Musa ve Davud gibi peygamberlerin kitaplarını tahrif etmeleri için izin veriyorsa, sizin güvendiğiniz kitabın da aynı saygısızlığa uğramadığını *nereden* biliyorsunuz?

Buradaki amaç, insanlara bu tür sorularla sıkıntı vermek değildir, ama bu “tahrif edilme suçlaması”na inanan çok kişi bulunduğu ve bu konu sonsuz bir öneme sahip olduğu için bir soru daha yöneltilim:

Kutsal Kitap Yazılarının, Kuran’ın indirilmesinden **önce** mi yoksa **sonra** mı değiştirilip bozulduklarını düşünüyorsunuz?

Okumaya devam etmeden önce, bu ‘*önce mi yoksa sonra mı*’ sorusuna nasıl karşılık verdiğinizi görmek için bir an durun. Belki okumaya devam etmeden önce yanıtınızı yazmak isteyebilirsiniz.

ÖNCE?

Eğer yanıtınız, Kutsal Kitap metinlerinin *Kuran yazılmadan önce* tahrif edildikleri ise – o zaman Kuran neden bu Yazıların insanlık için bir aldatma değil de bir “*rehber*”, ve karanlık değil de bir “*nur*” olduğunu duyuruyor? Kuran neden, “*İncil ehli Allah’ın onda indirdiği ile hükümsin*” diyor? (Sure 5:47) Ve yine Kuran neden şu beyanda bulunuyor?: “*Allah’ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur.*”

Eğer Kutsal Kitap’ın Yazılarının güvenilirmez olduğuna inanılıyorsa, o zaman Kuran neden şu buyruğu verdi?: “*Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab’ı (Tevrat) okuyanlara sor*” (Sure 10:94), ve “*Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat’ı getirip okuyun.*” (Sure 3:78)³⁹

SONRA?

Eğer Kutsal Kitap’ın metinlerinin *Kuran’ın yazılmasından sonra* tahrif edildikleri yanıtını veriyorsanız, o zaman belirtilmesi gereken şu konu ortaya çıkacaktır: Bugün elimizde bulunan Kutsal Kitaplar, Kuran’ın indirilmesinden pek çok yüzyıl öncesinin tarihlerini taşıyan eski el yazmalarından dilimize çevrilmişlerdir.

Kuran’ın ezberden okunduğu dönem sırasında, Kutsal Yazılar zaten daha önceden Avrupa, Asya ve Afrika’ya dağıtılmışlar ve La-

tin, Süryani, Kıpti, Gotik, Etiyopya ve Ermeni dilleri gibi pek çok dile çevrilmişlerdi.⁴⁰

Bu konu üzerinde düşünün. Nasıl olur da bir grup insan böylesine büyük bir üne sahip olan bu kitapların içine “tahrif” yerleştirmiş olabilirdi? Bu kitaplar birçok dile çevrildi, yüz binlerce kişi tarafından kopya edildi ve bu kitaplardan haberdar olan dünyaya hızla dağıtıldılar. Sayılamayacak kadar çok sayıdaki çevirilerle birlikte orijinal dildeki tüm kopyaları bir araya getirmek için gösterilen tüm gayreti ve çabayı gözünüzün önüne getirin – ve bugün elimizdeki bu çevirilerde bulduğumuz aynılığı yaratmak için her birini değiştirmek amacı ile girişimde bulunmak, yerine getirilmesi imkansız bir görev olurdu.

Sonuç net olarak ortadadır:

Kutsal Kitap’ın, Kuran yazılmadan *önce* tahrif edildiğini iddia etmek, düzinelerce Kuran ayeti ile çelişkiye düşmek olur.⁴¹

Kutsal Kitap’ın, Kuran’ın yazılmasından *sonra* tahrif edildiğini iddia etmek, binlerce eski el yazması belge tarafından desteklenen tarihi ve arkeolojik kanıtlar ile çelişkiye düşmek olur.

Varılan bu sonuç, bir dizi yeni soru ortaya çıkarır.

Kutsal Kitap’a ait bu binlerce el yazması belge ve çeviri nereden geldi?

Orijinal yazılar neredeler?

ORİJİNAL YAZILAR VE “SOYLARI”

Kitaplar dahil olmak üzere yeryüzündeki her şeyin eskidiği ve geçip gittiği gerçeği nedeniyle, Kutsal Kitap’ın *orijinal* el yazmaları (bunlar aynı zamanda *autograflar* olarak da adlandırılırlar), artık elde mevcut değildirler. Ama yine de dünyanın birçok yerindeki müzelerde ve üniversitelerde korunan, peygamberlerin yazdığı orijinallerin “soyundan gelen” binlerce ilk *kopyalar* varlıklarını sürdürmektedirler.

Tevrat, Müjdelere, filozof Aristo, tarihçi Flavius Josephus ya da daha yakın bir tarihe sahip Kuran⁴² ile ilgili orijinal belgelerin tümü aşınmış ve kaybolmuşlardır. Eski döneme ait tüm kitaplar için durum aynıdır. Geriye kalanlar, yalnızca orijinalerin “soyundan gelen” belgelerdir.

Senegal’deki insanların çoğu Kutsal Kitap’ın tahrif edildiğine inanırlar. Kutsal Kitap’a güvenmezler. Mantiğa aykırı düşerek, kendi *griotlarına* inanırlar. Griot, ana görevi ailesinin, soyunun ve köyünün soyağacını ve tarihini ezberleyerek ağız ile söylemek olan, *sözlü bir tarihçidir*. Bir griot’un aile hakkındaki ayrıntılı bilgisini aklında tutması ve bu bilgiyi makul düzeydeki bir kesinlik ile iletmesi, etkileyicidir. Griotlar, yerine getirdikleri görevlerinde ne kadar iyi olsalar da, kesinlik ve ayrıntılar zaman içinde kaybolurlar. İnsanlar arasında gerçeği bu şekilde sözlü olarak koruma yöntemi, yazılı yöntemin doğruluğu ve güvenilirliği ile kıyaslanamaz.

Neden pek çok kişi insanların *sözlü tanıklığına* güvenme konusunda çabuk davranırken, Tanrı’nın *yazılı tanıklığına* inanma konusunda yavaş davranıyor?

Bu, bilgece bir davranış mıdır?

“İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı’nın tanıklığı daha üstündür...Tanrı’ya inanmayan O’nu yalancı duruma düşürmüş olur, çünkü Tanrı’nın Oğlu ile ilgili tanıklığına inanmamıştır.” (1. Yuhanna 5:9-10)

PARŞÖMEN TOMARLARI VE YAZICILAR

Kutsal Yazılar, kağıt, yayınevleri ve bilgisayarlar ortada yokken, uzun bir zaman önce yazıldılar. Peygamberler Tanrı’nın sözlerini

hayvan derilerinden ya da papirüsten yapılan tomarlar üzerine yazdılar. Sonra bu orijinal tomarlar, yazıcılar tarafından el ile kopya edildi. Yazıcılar, eski dünyanın okuyup yazabilen, yasal belgeleri düzenleyebilen ve suretlerini çıkartabilen seçkin ve profesyonel kişileriydiler. Bazı yazıcılar aynı zamanda Kutsal Kitap metnlerinin de suretlerini çıkarttılar. Amaçları, bu yazıları mükemmel bir titizlikle kopyalamaktı. “Yazıcı, bazı kitapların sonunda kitaptaki sözcüklerin toplam sayısını verir ve hangi sözcüğün tam ortada olduğunu söylerdi, öyle ki, daha sonraki yazıcılar tek bir harfi bile atlamadıklarından emin olmak için her iki şekilde de sayım yapabilsinler.”⁴³

Yazıcıların gösterdikleri bu aşırı özene rağmen, yine de kopyaların içinde küçük değişiklikler meydana geldi: atlanan bir sözcük, terim ya da paragraf ya da yanlış kopyalanan bir rakam.⁴⁴ Ama yine de, eski el yazmaları arasında bulunan bu tür küçük değişikliklerden tek bir temel gerçek bile etkilenmedi.

Araştırmacılar, dünyevi ya da kutsal bir eski metnin içindeki önemsiz kopyalama hatalarını hiçbir zaman bir sorun olarak görmediler. Bu tür değişikliklerin bu el ile yazılmış kopya metinlerde kalmış olmalarıyla ilgili gerçek, Yazıların değiştirilmedikleri hakkındaki düşünceyi güçlendirir. Kuran’ın aksine, Kutsal Kitap’ın tarihinde hiç kimse “mükemmel bir kopya” yapma girişiminde bulunup sonra geri kalan el yazmalarını yakmamıştır.⁴⁵

Tanrı, bizim için Mesajını korumuştur. Ancak günümüzdeki Yazıların peygamberlerin ve elçilerin yazmış olduklarının aslı olduklarından nasıl emin olabiliriz?

ÖLÜ DENİZ TOMARLARI

Son zamanlara kadar, eski Antlaşma Yazılarının (M.Ö. 1500 ve 400 yılları arasında peygamberler tarafından yazılan) bilinen en eski kopyaları M.S. yaklaşık 900 yılının tarihini taşırlar. Kopyaların ve orijinalerin arasında bulunan uzun zaman sürecinden dolayı eleştirilenler, bu eski metinler yüzyıllar boyunca birden fazla kez

kopyalandıkları için peygamberlerin ne yazmış olduklarını kesin olarak bilmenin imkansız olduğunu iddia ettiler.⁴⁶

Sonra Ölü Deniz Tomarları keşfedildi.

Yıl: 1947

Yer: Ölü Deniz yakınlarındaki Kirbet Kümran

İlk haber: Bedevi bir çoban çocuk, kaybolan bir keçiyi ararken, içlerinde İbrani, Arami ve Grek dillerinde yazılmış pek çok eski tomar bulunan kilden yapılmış kavanozlarla dolu bir mağaraya rastlar.

1947 ve 1956 yılları arasında on bir mağarada 225’den fazla sayıda Kutsal Kitap’a ait el yazması belgeler bulundu. Bilim adamları bu tomarların M.Ö. 250 ve M.S. 68 yılları arasında yazıldıkları kararına vardılar. Bu el yazması belgelerin çoğu, 2000 yıldan önce kaleme alınmışlardı. Ne kadar önemli bir keşif!

Tomarlar, Esseniler olarak bilinen –milattan biraz önce ve sonra Filistin’de yaşayan bir Musevi tarikatı grubu– bir Yahudi grubu tarafından M.S. yaklaşık 70 yılında (Roma’nın Yeruşalim’i tahrip ettiği yıl), Kümran mağaralarında gizlenmişlerdi. Bu adamlar, kendilerinin başına ne geleceğini umursamadan bu yazıların gelecek kuşaklar için korunmaları gerektiğine inanmış kişilerdi. Yahudiler, ya öldürülerek ya da uluslara sürgün edilerek dağıtılmalarına rağmen, Yazıları korunmuştu. Bu papirüs parşömenleri, yaklaşık 1900 yıl boyunca Ölü Deniz bölgesinin, korunmalarını ideal kılan kuru ikliminde kil kavanozlar içinde saklı kaldılar.

Bu eski belgelerin keşfi hakkındaki haber dünyada ilk kez duyulduğunda, pek çok kişi bu belgelerin kendilerinden bin yıl daha yeni olan son belgelere göre önemli farklılıklar içerdiğini düşündüler. Böylece belki de, “Kutsal Kitap’ın değiştirildiği” iddiası onaylanmış olacaktı!

Kuşkucular, hayal kırıklığına uğradılar. Yalnızca yazım ve gramer biçimlerinde önemsiz farklılıklar mevcuttu. Bu eski el yazması

belgeler, günümüzdeki Kutsal Kitap ile aynı sözcükleri ve mesajı içeriyorlardı.

Ölü Deniz Tomarları:
M.Ö. 250 – M.S. 68

Önceki ilk bilinen el yazmaları:
M.S 900

Bugünkü Kutsal Kitap:
Değiştirilmedi

Ölü Deniz Tomarları araştırmacılarının bu Yazıların bozuldukları ya da değiştirildikleri konusundaki düşünceleriyle ilgili resmi karar nedir? *“Tarihi kanıt, böyle bir değiştirilmenin gerçekleşmediğini ortaya koyar.”*⁴⁷

TARİHTE EN İYİ KORUNAN KİTAP

Yeni Antlaşma’ya gelince, 230 tanesi altıncı yüzyıla ait tarih taşıyan, 5300 tane orijinal Grek dilinde yazılmış belgeyi içeren 24.000’in üzerinde eski el yazması belge mevcuttur. Bu belgeler,

Yeni Antlaşma'yı tarihteki en iyi belgelenmiş metin olarak bina ederler.

Bir kıyaslama yapmak amacı ile M.Ö. 384 ve 322 yılları arasında yaşamış olan Yunan filozof Aristo'nun yazılarını gözden geçirin. Aristo, tüm zamanların en büyük etki yapan düşünürlerinden biridir. Ancak yine de onun düşünce ve mantığı hakkında bildiğimiz her şeyin en erken tarih taşıyan kaynağı, M.S. 1100 yılına ait olan birkaç el yazması belgedir – orijinal yazıların tarihi ile arasında 1400 yıllık bir zaman uçurumu olmasına rağmen, yine de hiç kimse Aristo'nun düşüncelerinin ve sözlerinin güvenilirliğini ya da korunup korunmadıklarını sorgulamaz.

Bilim adamları, Yeni Antlaşma'nın binlerce el yazması belgesine ek olarak, M.S. 325 (ayakta kalan en eski eksiksiz Yeni Antlaşma el yazmasının tarihi) yılından önce yazılmış, Kutsal Kitap'a ait olmayan metinlerde Yeni Antlaşma'dan aktarılan binlerce alıntı bulmuşlardır. Bu alıntılar öylesine çok ve yoğunlardı ki, Yeni Antlaşma'nın neredeyse tamamı yalnızca bu yazılar aracılığıyla yeniden oluşturulabilirdi.⁴⁸

Kanıtlar, Yeni Antlaşma'nın eski zamanların en iyi-korunan metni olduğunu gösteriyorlar.

FARKLI KUTSAL KİTAPLAR?

Belki, birinin, “Ama farklı o kadar çok Kutsal Kitap var ki! Hangisi doğru?”

Eski Kutsal Kitap *el yazmaları* ve bu yazılanların çeşitli *çevirileri* arasındaki farkı anlamak önemlidir. El yazmaları, yazıcılar tarafından uzun zaman önce – Kuran'dan yüzlerce yıl önce – kopya edildiler. Günümüzdeki basılı Kutsal Kitaplar, bu eski metinlerden *çevrilmişlerdir*.⁴⁹ Kutsal Kitap'ın tamamı ya da bazı bölümleri, kendi orijinal dillerinden (İbranice, Aramice ve Grekçe) 2400'ün üzerinde *farklı* dillere çevrilmişlerdir.

Bu dillerden biri, İngilizce'dir.

Kutsal Kitap, harika bir İngilizce ile yazılmış, *versiyonlar* (uyarlamalar) olarak adlandırılan düzinelerce *çeviriler* halinde piyasada mevcuttur. İngilizce versiyonların her biri birbirinden biraz farklı şekilde kaydedilmiştir; bunun nedeni bir dilden diğerine çeviri yapılırken, sözcüklerde küçük farklılıkların oluşmasıdır. Çevirmenlerin kullanmak için seçtikleri sözcükler değişik olabilirler, ama dürüst bir şekilde çevrildiklerinde sözcüklerin anlamı ve mesajı aynı kalır.

Bu okuduğunuz kitapta, öncelikli olarak kullanılan çeviri, *New King James Version*’udur (NKJV). Bu versiyon, günümüz İngilizcesi’nde yapılmış olan titiz bir birebir çeviridir. Kitabın bazı yerlerinde ise, anlaşılması bazen daha kolay olduğu için aynı zamanda *New International Version* (NIV) da kullanıldı.

Aşağıda aynı ayetin bu iki versiyonda yazılı olan örneğine bakalım:

NKJV: “Üstelik, oruç tuttuğunuz zaman, kederli bir yüz ifadesi takınan ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar, insanlara, oruç tuttuklarını belli edebilmek için yüzlerinin ifadesini değiştirirler. Size kesinlikle söylüyorum ki, onlar ödülleri almışlardır.” (Matta 6:16)

NIV: “Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlülerin yaptığı gibi surat asmayın, çünkü onlar, insanlara oruç tuttuklarını göstermek için yüzlerinin ifadesini değiştirirler. Size gerçeği söyleyeyim, onlar ödülleri tam olarak almışlardır.” (Matta 6:16)

Sözcükler değişmesine rağmen anlam aynıdır.

TANRI DAHA BÜYÜKTÜR

İnsanların, Tanrı’nın yazılı Sözü’nü tahrif ettiklerine ilişkin iddiayı belki de istihzalı bir ifadeyle en iyi yalanlama şekli, tüm dünyada gün boyunca, camilerden duyurulmaktadır.

Ben bu söylediğimi bu sabah duydum.

“Alla-hü Ekber! Allaaaa-hü Ekber!”

(Tanrı büyüktür! Tanrı büyüktür!)

Evet, *Tanrı büyüktür* – insandan ve zamanın çok uzun süreçlerinden daha büyüktür. Tüm ulusların bereketi ve Kendi ünü uğruna gerçek ve yaşayan Tanrı, Mesajını her kuşak için korumuştur.

Tanrı, dünyanın yalnızca Yaratıcısı ve Tedarik Edeni değildir; O, Sözü’nün Yazarı ve Bekçisidir.

“*Ya Rab, sözün göklerde sonsuza dek duruyor.*” (Mezmun 119:89)

SONSUZ ENGELLER

Bu aşamada, yolculuk için hazırlanan herkesin, kendilerini Tanrı’nın Sözü’nü işitmekten alıkoyan engellerin üstesinden geldiğini düşünmek çok hoş olurdu. Ancak deneyim, böyle düşünmemize izin vermiyor. Pek çok kişi için gerçeğin patikasında her zaman bir başka engel, ve bir başkası ve yine bir başkası olacaktır.⁵⁰ Geçenlerde bana, şu aşağıdaki elektronik posta gönderildi:

 Subject: Email Feedback

Yanıtlarınız için teşekkürler. Tanrı’nın, bir yerde şu sözleri söylediğini hatırlıyorum: “İnsanı BİZİM benzeyişimizde yapacağız.” Her zaman bu “BİZİM” sözcüğünün ne ifade ettiğini merak etmişimdir. Kutsal Kitap’ın farklı versiyonları yok mu? Bu versiyonlardan hangisi doğru olanıdır? Gereğinden fazla din mevcut değil mi? Eğer dinler olmasaydı, ikiz kuleler hala ayakta kalırlar mıydı? Hristiyanlık pek çok ölümden sorumlu değil midir? Ve inandığımız şey konusunda neden kuşkunuz yok, inancınızdan neden eminsiniz? **Neden? Neden? Neden? Neden?** Bir efsaneyi sorgulamayı sonsuza kadar sürdürebilir ve para gelmesini sürdürmek için pek çok vaizin yaptığı gibi yanıtlar uydurabiliriz. Ve Tanrı’ya kim yarattı? Ben unutmuşum.

Teşekkürler.

Tanrı'nın kitabı, bu kişinin yanıtlarına tatmin edici yanıtlar sağlarken, mezara girmeden önce sonsuz gerçeği keşfetmek isteyen kişiler, bir noktadan sonra *insanların 'neden' sorularına odaklanmaktan vazgeçmeli ve Tanrı'nın sözleri üzerinde düşünmeye başlamalıdır*.

İNSANLARIN KUTSAL KİTAP'I ÖNEMSEMELERİNİN GERÇEK NEDENLERİ

Kutsal Kitap, insanların, Tanrı'nın gerçeğini reddetmelerinin gerçek nedenlerini açıklar.

Bu nedenlerden üçünü aşağıda sıraladım:

1. YOZLAŞAN YÜREKLER

Bazı kişilerin Kutsal Kitap üzerinde hiçbir zaman düşünmemelerinin nedeni, yalnızca, Yaratıcılarını ve Sahiplerini *tanımak istemedikleri* içindir.

İnsan yüreğinin (kalp damarlarının atışı hakkındaki bilgi değil – iç kontrol merkezi olan can hakkındaki bilgi) değerini belirleyen Kutsal Yazılar'daki ifadede beyan edilen şudur: “*İnsanlar bozuldu... Rab, akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye göklerden insanoğullarına bakar. Hepsini saptı, tümü yozlaştı ...*” (Mezmun 14:1-3)

İnsanın Kutsal Kitap'ı reddetmesinin tahrif olmuş Yazılar ile hiçbir ilgisi yoktur; sorunun tamamı insanların yozlaşan yüreklerinden kaynaklanmaktadır.

Kral Süleyman'ın yazdıklarını okuyalım: “*Tanrı insanları doğru yarattı, ama onlar hala karmaşık çözümler arıyorlar.*” (Vaiz 7:29) Doğal eğilimlerimize terk edildiğimiz takdirde, kendi yolumuza sapmayı seçer, kendi karmaşık çözümlerimize başvurur ve annelerimizin dininde doğar ve onların dininde ölürüz. Tanrı'yı tanımayalım diye O'nu *aramamak için* birçok nedenin ardından gideriz. Kutsal Yazılar'da yaptığımız yolculuğa başladıktan kısa bir süre sonra neden böyle davrandığımızı keşfedeceğiz. Şimdilik, Tanrı'nın kitabında sürekli olarak tekrarlanan şu sözler aracılığıyla

uyarılmamızın doğru ve yerinde olduğunu bilmeniz yeterlidir: “*Kulağı olan işitsin!*” (Matta 13:9)⁵¹

2. KAYGILAR VE ZENGİNLİK

Bazı kişiler, Tanrı'nın kitabını hiçbir zaman çalışmazlar, çünkü *tüm dikkatleri* şimdiki bu dünyanın üzerinde odaklanmıştır. “*Bu yaşam ile ilgili dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldattıcılığı sözü boğar.*” (Matta 13:22)

Nasıralı İsa, tüm yaşamı boyunca peygamberlerin Yazılarına önem vermeyen, zengin bir adamın öyküsünü anlattı. Belki de bu adam, Yazıların güvenilirmez olduklarını iddia ederek vicdanını rahatlatmaya çalışmıştı. Durumu ne olursa olsun, bu adam sonunda öldü ve kendisini cehennemde buldu. Yaşayanları uyarmak isteyen bu adama Tanrı, Cennetteki İbrahim peygamber ile kısa bir konuşma yapması için izin verdi. Zengin adam, dilini serinletmek için bir damla su istedi, ama kendisine su verilmedi. Adam, umudunu sonsuza kadar yitirmiş olduğunu nihayet anladığında, İbrahim'e şöyle yalvardı:

“Buradaki ölüler arasından birini yaşayan beş erkek kardeşimi uyarması için gönder, öyle ki onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler!”

İbrahim'in yanıtı açık ve kesindi:

*“Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, **onları dinlesinler**” dedi.*

“Zengin adam, ‘Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!’ dedi. ‘Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.’

“İbrahim, ona, ‘Eğer Musa ile peygamberlerin sözlerini dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar.’” (Luka 16:27-31)

Tanrı, yazılı Sözü'nü, Gerçeğinin, mucizevi belirtiler ve harikalarından daha ikna edici bir onaylama olması için beyan etti. Tanrı,

peygamberlerinin Yazılarını bizim için tedarik etti ve *korudu* ve bizim “*peygamberlerin Yazılarını işitmemizi*” bekliyor.

3. İNSAN KORKUSU

Bazı kişiler, Kutsal Kitap’ı hiçbir zaman çalışmazlar, çünkü diğer insanların bunu yaptıkları zaman kendilerine verecekleri karşılıktan *korkarlar*.

Bir zamanlar bir komşum bana şöyle dedi: “Eğer ailemin tepkisinden çekinmeseydim, Kutsal Kitap’ı okurdum!” Ancak bu arada Kutsal Kitap bana şöyle diyor: “***İnsandan korkmak tuzaktır, ama Rab’be güvenen güvende olur.***” (Süleyman’ın Özdeyişleri 29:25) Tanrı’nın bakış açısına göre, O’nun Mesajını önemsemek için mantıklı hiçbir neden yoktur.

4

BİLİM VE KUTSAL KİTAP

“O, **hiçliğin** üzerine dünyayı asar.”

--Peygamber Eyüp (Eyüp 26:7)

Birkaç yıl önce eşim ve ben, yerin altındaki bir mağarada gezintiye çıktık. Rehberimiz olan hanım, sarkıtlar ve dikteler gibi etkileyici kaya oluşumlarına işaret ederken, şunları anlattı: “Her şey bir damla su ile başladı. 330 milyon yıl önce sığ bir iç deniz bu bölgeyi sularla kapladı ve sonuçta kireçtaşına dönüşerek sertleşen bu tortu katları ortaya çıktılar....”

Bu sözler, kulağa öylesine bilimsel geliyorlardı ki, sanki insan başlangıçta orada bir gözlemci olarak bulunmuş gibiydi. Rehber hanım konuşurken, Tanrı'nın Eyüp peygambere söylediği sözler zihnimde yankılandılar: “*Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin? Anlıyorsan söyle.*” (Eyüp 38:4) Mağaranın içindeki turumuz sona erdiğinde, rehberimize bizi gezdirdiği için teşekkür ettim ve sonra ona bu mağaranın milyonlarca yıl öncesine ait olduğunu jeologların nasıl bildiklerini sordum. O ise bana jeologların bunu gerçekten tam olarak bilemeyeceklerini söyledi ve sonra sözlerine şunları ekledi, “Ben size yalnızca bana eğitimde öğretilenleri anlattım.”

GERÇEK BİLİM

Bilim sözcüğü, Latince'deki *scientia* sözcüğünden gelir ve anlamı, ***bilmektir***.⁵² *Bilmek*, herhangi bir kuşkuya yer vermeksizin gerçek olarak kabul etmek anlamına gelir. Bir bilim adamı bir hipotezi ya da teoriyi “*bilim*” olarak etiketlendirmeye karar verebilir, ama bu o hipotezi ya da teoriyi, bilim yapmaz.

1970’li yılların ortasında Kral Faysal’ın özel doktorluğunu yapmış olan Fransız Doktor Maurice Bucaille, *Kutsal Kitap, Kuran ve Bilim* adında bir eser yazdı. Bu kitap –Müslüman dünyasının kitappevrlerinde ve camilerinde göze çarpacak şekilde sergilendi– Kutsal Kitap’ın modern bilimle çeliştiğini iddia eder. Bucaille, Kutsal Kitap’ın ilk bölümünde kaydedilmiş olan yaratılış öyküsünün büyük olasılıkla bir efsaneden çevrildiğini öne sürer, çünkü insanın, evrenin orijini hakkındaki değişen teorileri ile aynı çizgide değildir.⁵³ Diğer pek çokları gibi Bucaille de gerçek *bilim* ile evrim *teorisini*⁵⁴ eşitlemek gibi bir yanlışlığı içindedir.

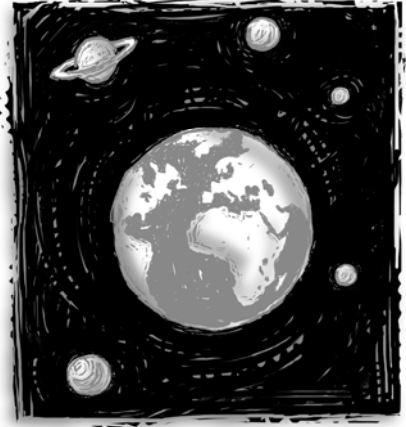
Yazıların, *fiziksel bilim* öğretmek için değil, *ruhsal bilim açıklamak* için verildiklerini anlamak önemlidir. Tanrı’nın bize Kitabını vermesinin nedeni, bize *kim olduğunu, nasıl olduğunu ve bizim için ne yaptığını* göstermektir. Tanrı, Kitabını bize aynı zamanda *nereden geldiğimizi, yeryüzünde neden bulunduğumuzu ve nereye gideceğimizi* öğretmek için de verdi. Bu tür bir bilgi, bir araştırma laboratuvarında keşfedilemez ya da gerçek olup olmadığı kanıtlanamaz. Her şeye rağmen yine de Kutsal Kitap yaşamın her görünümü ile ilgilendiğinden, Kutsal Yazılar yazıldığında, aynı zamanda insan tarafından bilinmeyen doğal dünya hakkındaki bilgiyi de kapsadığından, bu tür bilginin bir sürpriz olarak algılanmaması gerekir.

BU BİLGİYİ ÖNCE TANRI SÖYLEDİ

Tanrı’nın kitabının, günümüz bilim adamlarının keşfetmelerinden çok uzun süre önce bilimsel verileri kaydetmiş olduğunu gösteren **yedi örnek** üzerinde düşünelim. Daha sonra Kutsal Yazılar’daki yolumuz üzerinde düşünürken, Kutsal Kitap’ta, bilim konusunda başka çarpıcı örneklerle de karşılaşacağız.

1. YUVARLAK DÜNYA. Modern tarih kitaplarının çoğu, Greklerin M.Ö. 500 yılında “yeryüzünün yuvarlak olduğu konusundaki teoriyi ilk kez ortaya atan kişiler olduklarını” öğretirler... Aynı zamanda Grek düşünürleri de yeryüzünün ancak yuvarlak olabileceği sonucuna vardılar, çünkü onların düşüncelerine göre, ‘en mükemmel biçim’ buydu.”⁵⁵

Ancak bin yıldan fazla bir zaman önce peygamber Eyüp bu gerçeği zaten ifade etmiş bulunmaktaydı: “Tanrı, **dünyayı hiçliğin üzerine asar...Suların yüzeyine sınır çizer, ışık ile karanlığın ayrıldığı yerde.**” (Eyüp 26:7, 10) Ve Greklerden 40 yıl önce peygamber Süleyman, Tanrı’nın, “**engin denizleri ufuk ile çevirdiğini**” belirtmişti. (Süleyman’ın Özdeyişleri 8:27) Ve M.Ö.

700 yılında Grek düşünürler bu düşünceyi ortaya atmadan 200 yıl önce Yeşaya şu bildiriye bulunmuştu: “**Gökkubbenin üstünde oturan Rab’dir.**” (Yeşaya 40:22) İbrani dilindeki *daire* sözcüğü, aynı zamanda *gökkubbe* ya da *yuvarlaklık* olarak çevrilebilir. Bu durumda o zaman yeryüzünün yuvarlak biçimi hakkında konuşan önce kimdi – Grekler mi yoksa Tanrı mı? Evet, Tanrı’ydı, Yeryüzünün Mimarı olan Tanrı!

2. SUYUN DEVİRİ. Eyüp kitabı aynı zamanda hidrolojik deviri de tanımlar: “**Su damlalarını yukarı çeker, buharından yağmur damlatır. Bulutlar nemini döker, insanların üzerine bol yağmur damlatır. Bulutları nasıl yaydığını, göksel konutundan nasıl gürlendiğini kim anlayabilir?**” (Eyüp 36:27-29) böylece Kutsal Kitap, yağmurun nasıl oluştuğunu açıklar: önce buhar olur, sonra buhar bulutların içindeki minik sıvı damlacıklarının içinde yoğunlaşır ve

bu damlacıklar sonra kendilerini havada durduran yukarı çekişlerin üstesinden gelecek büyüklükte damlalara dönüşürler. Eyüp, aynı zamanda bulutların içindeki yoğunlaşma olarak düşünülebilecek muazzam su miktarına da işaret eder: “*Bulutların içine suları sarar, bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında.*” (Eyüp 26:8)⁵⁶

3. ORTAK SOY. Musa peygamber üç bin beş yüz yıl önce şunları yazdı: “*Adem, karısına Havva adını verdi, çünkü o bütün insanların annesiydi.*” (Yaratılış 3:20) Kutsal Kitap’a göre, tüm insanlar soy olarak ortak bir anneden gelirler. Evrim bilimcileri 1987 yılına kadar bu gerçek konusunda ikna olmadılar. Dünyanın her tarafındaki plasentalardan alınan mitokondrial DNA’nın (anneden çocuğa hiç bozulmadan geçen insan genetik kodunun parçası) yoğun analizinden sonra, araştırma, bugün yaşayan tüm insanların “*ortak bir dişi soydan*” geldikleri sonucuna vardı.⁵⁷ Birkaç yıl sonra, yapılan araştırmalar aynı zamanda tüm insanların tek bir ortak ebeveynden geldiklerini de ortaya çıkardı.⁵⁸ Araştırmacılar tüm çabalarının ve harcamalarının Kutsal Kitap’ın doğruluğunu onaylamaya hizmet ettiğinin pek farkında değillerdi!

4. YAŞAM VEREN KAN. Musa aynı zamanda şunu da belirtti: “*Canlılara yaşam veren kandır.*” (Levililer 17:11) Bu gerçek 19. yüzyıla kadar “kan dökmenin” mümkün olduğu öldürücü tekniği uygulayan tedavi edici topluluk tarafından gereği gibi anlaşılması ancak son zamanlarda gerçekleşmiştir.⁵⁹

5. YAVAŞLAYAN YERYÜZÜ. Peygamber Davud, üç bin yıl önce yeryüzünün bir gün “*yok olacağını*” ve “*eskiyeceğini*” yazdı. (Mezmun 102:25-26) Modern bilim, evrenin yavaşladığını, yeryüzünün manyetik alanının zayıfladığını ve koruyucu ozon tabakasının incelendiğini söylerken Davud ile aynı fikirdedir.

6. OKYANUS COĞRAFYASI. Davud, aynı zamanda “*denizlerin yolları*” hakkında da yazdı (Mezmun 8:8-eski çeviri). İşte bu küçük sözcük, Amiral Matthew Fontaine Maury’nin (1806-1873)

yaşamını bu okyanus akıntılarını keşfetmeye ve belgelemeye adanması için esin veren bir sözcük oldu. Eğer Tanrı, denizdeki “*yollardan*” söz ediyorsa, o zaman bu yolların haritasının çizilebileceğini ve kendisinin bunu yapması gerektiğini düşündü. Maury, düşündüğünü yaptı ve “okyanus coğrafyasının babası” olarak tanındı.⁶⁰

7. ASTRONOMİ. Yaklaşık 2000 yıl önce elçi Pavlus, şöyle yazdı: “*Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan başkadır.*” (1. Korintliler 15:41) Çıplak gözle bakıldığında tüm yıldızlar birbirlerine çok benzerler. Ancak, günümüzde güçlü teleskoplar ve ışık tayfi analizlenmesi aracılığıyla astronomlar: “Yıldızların renkleri ve ışıkları açısından büyük ölçüde *farklı* olduklarını, bazı yıldızların güneş gibi sarı göründüklerini, diğerlerinin ise mavi ya da kırmızı renklere parladıklarını “onaylarlar.”⁶¹ “Her bir yıldız tek başına *eşsizdir.*”⁶² Pavlus, M.S.ki ilk yüzyılda bunu nasıl bilmiş olabilirdi?

KÖRÜ KÖRÜNE İMAN?

“Kutsal Kitap’ta bilim” hakkında daha pek çok konu sıralanabilecek olmasına rağmen, yalnızca burada verilen yedi örneğin seçilip ayrılmasının amacı şudur: Kutsal Kitap bilimsel bir metin kitabı olmamasına rağmen, bilim hakkında konuştuğu her şey, kesin ve gerçektir.

Bazıları, Kutsal Kitap’taki inancı, “körü körüne iman” olarak nitelendirirler. Bu iddiaları doğru mudur? Yoksa itiraz kabul etmez bir kanıtla sahip *akıllı bir iman mıdır?*

Bilgi verileri Kutsal Kitap’ta yazılı olanla sürekli bir uygunluk içinde bulduklarından, bu Yazıları gerçek olarak –tam oarak açıklayamadığımız ya da kanıtlayamadığımız şeyleri öğretmelerine rağmen– kabul etmekle akılsızca mı yoksa bilgece mi davranmaktayız?

Tanrı, bizden zihinsel bir intihar etmemizi istemiyor. Tanrı, bize, Kitabının güvenilirliğini onaylayan “*birçok inandırıcı kanıtlar*” sağlamıştır.

TARİH, COĞRAFYA, ARKEOLOJİ

Son bölümde, Eski ve Yeni Antlaşma’ların, eski çağın en iyi korunan kitapları olduklarını gösteren bazı kanıtları inceledik. Ama bu Yazıların içerdiği bilginin gerçekliği hakkında ne söylenebilir? Bu bilgiye güvenilebilir mi?

Kutsal Kitap, bilim adamlarına ve kuşkuculara, güvenilirliğini kontrol etmeleri için binlerce fırsat sağlar. Çünkü Kutsal Kitap’ın neredeyse hemen her sayfası tarihi bir kişinin, yerin ya da olayın adını bildirir.

Tarih, coğrafya ve arkeolojinin açıkladıkları nelerdir? Yüzyıllar boyunca pek çok insan, Kutsal Kitap’ın tarihi açıdan güvenilir olmadığını kanıtlamaya çalışmıştır. Bu kuşkuculardan biri olan Sir Walter Ramsay (1851-1939), tüm zamanların büyük arkeologlarından biriydi ve 1904 yılında kimya dalında Nobel Ödülü almıştı. Ramsay, gençlik döneminde, Kutsal Kitap’a güvenilemeyeceğine kanaat getirmişti. Ama yaptığı keşifler, düşüncesini değiştirdi ve onu şu satırları yazmaya zorladı, “Luka, önemli ve üstün bir tarihçidir; gerçek hakkındaki ifadeleri yalnızca güvenilir olmakla kalmaz... Bu yazarın adının en büyük tarihçilerle bir arada anılması gerekir.”⁶³ Luka, bir doktor, bir tarihçi, bir İsa izleyicisi, hem *Luka’ya göre Müjde’nin* hem de *Elçilerin İşleri* kitaplarının yazarıydı. Kutsal Kitap’a ait sözü edilen bu iki kitap 95 coğrafik konum (32 ülke, 54 kent ve 9 ada) ile birlikte çok sayıda tarihi kişilik ve olaya işaret eder. Eleştirilenler, Luka’nın yazdıkları ile arkeoloji, coğrafya ve Kutsal Kitap’ın dışındaki tarihin açıkladığı konular arasında bir uyumsuzluk bulabilmek için çok gayret ettiler. Ama sonuçta, hayal kırıklığına uğradılar. Luka’nın yazdıklarının her maddesinin doğru olduğu kesin olarak kanıtlanmıştır. Söylediklerimize bir örnek vermek amacıyla Luka’nın Müjdesi’ndeki bir

cümleye bakalım. Bu cümle, Nasıralı İsa'nın yeryüzündeki hizmetiyle ilgili tarihi ortamı bina etmek için tasarlanmıştır.

“Sezar Tiberius’un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye’de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile’yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini Hirodes’in kardeşi Filipus, Avilini’yi Lisaniyas yönetiyordu. Hana ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı, çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya’ya seslendi.” (Luka 3:1-2)

LUKA HAKLI MIYDI?

Adların ve ayrıntıların çoğunluğu, bize doğal olarak, “Luka'nın yazdıkları doğru muydu?” sorusunu sorduruyor. Kontrol etmek amacıyla bir önceki alıntıda koyu renk punto ile yazılmış adları geçen dört kişiyi araştıralım.

Luka önce, Roma İmparatoru *Sezar Tiberius* ve *bölge valisi Pontius Pilatus*'dan söz eder. Bu iki kişi tarihte yaşamışlar mıydı? Egemenlik sürdükleri dönem aynı mıydı? Herod'un, Sezariye'deki (Luka tarafından aynı zamanda Elçilerin İşleri 12:19-24'de sözü edilen) restore edilmiş tiyatrosunun bulunduğu bölgede, 1961 yılında, üzerinde Pontius Pilatus'un, Sezar Tiberius'un İmparatorluğu döneminde gerçekten valilik yaptığını onaylayan bir yazıt taşıyan, bir metre yüksekliğinde bir taş keşfedildi.

Kutsal Kitap ile ilgisi bulunmayan bir tarihçi olan Josephus (M.S. 37-101) da bu aynı kişilerin, yerlerin ve olayların adlarını kaydetmişti.⁶⁴

Luka'nın yazdıkları doğrudur.

Luka aynı zamanda, Suriye'de bir eyalet olan Avilini'yi yöneten Lisaniyas'dan da bağımlı yönetici (bir eyaletin dörtte birini yöneten vali) olarak söz eder. Bilim adamları, yıllarca “Luka'nın yanlışlığını kanıtlamak için bilmedikleri bir olaya dayanan bir hatayı” kullandılar; Çünkü tarihçilerin bildikleri tek Lisaniyas, Luka'nın yazdığı zaman döneminden (M.S. yaklaşık 27) aşağı yukarı 60 yıl önce öldürülmüş olan Yunanistan'daki Chalcis'in yöneticisiydi. Tarihçi-

ler, M.S. 14 ve 29 yılları arasında bir tarih taşıyan bir yazıt Şam yakınlarında bulunana kadar Suriye'deki *Avilini'yi yöneten Lisaniyas* hakkında hiçbir bilgiye sahip değillerdi. Bulunan yazıtın üzerinde şu ad kazılıydı: "Vali Lisaniyas."⁶⁵ Anlaşıldığı gibi aslında Lisaniyas adında iki yönetici vardı.

Luka'nın yazdıkları doğrudu.

Luka, aynı zamanda İsa'nın yeryüzünde yaşadığı dönemde Yahudi tapınağındaki iki başkâhinden biri olan *Kayafa'dan* da söz etmişti. 1990 yılının Aralık ayında eski Yeruşalim'in güneyine yakın bir bölgede bir yol inşa eden işçiler bir tesadüf eseri Kayafa'nın aile mezarını ortaya çıkardılar. Arkeologlar olay yerine çağırıldılar. Mezarda on iki tane kemik saklanan yer kireçtaşından yapılmış kemik kutuları) buldular. Kemik saklanan bu kutular içinde en güzel dekore edilmiş olanının üzerinde "Kayafa oğlu Yusuf" adı yazılmıştı. Bu ad, İsa'yı tutuklayan başkâhinin tam adıydı.⁶⁶ Kutunun içinde 60 yaşındaki bir erkeğin kemikleri bulunuyordu, bu erkeğin Yeni Antlaşma'daki Kayafa olduğu hemen hemen kesindir.⁶⁷

Luka'nın yazdıkları doğrudu.

Ünlü arkeolog Nelson Glueck şu gözlemde bulundu: "Kategorik olarak, şimdiye kadar yapılan hiçbir arkeolojik keşfin Kutsal Kitap'taki herhangi bir referans ile çelişmediği, kesin olarak ifade edilebilir. Kutsal Kitap'taki tarihi ifadelerin kesin ana hatlarını ya da tam ayrıntılarını onaylayan, çok miktarda arkeolojik bulgu mevcuttur."⁶⁸ Dünya dinleri tarafından saygı gören diğer kitaplar için aynı şey söylenemez. Örneğin, arkeolojik bulgular, Mormon Kitabının tarih ve coğrafya ile uyum içinde olduğunu göstermemişlerdir.⁶⁹

Wheaton koleji'ndeki arkeoloji bölümünün başkanı olan arkeolog Joseph Free, *Arkeoloji ve Kutsal Kitap Tarihi* adlı kitabına şu sözlerle son verir: "Çok okuduğum için neredeyse eskiyen Yarattılış kitabındaki elli bölümden her birinin bazı arkeolojik keşifler aracılığıyla ya ışık tutulan ya da onaylanan bilgiler içerdiğini gördüm – aynı şeyin Kutsal Kitap'ın hem Eski hem de Yeni Antlaşmalarının

geri kalan tüm kitaplarının çoğu için geçerli olduğunu düşünüyorum.⁷⁰

BİLİM NEYİ KANITLAYAMAZ?

Doğru arkeolojik bilgi, Kutsal Kitap'ın titiz bir tarih belgesi olarak güvenilirliğini sürekli olarak onaylamasına rağmen, arkeoloji, Tanrısal esini *kanıtlayamaz*. Ve Kutsal Kitap'ın içinde etkileyici bilimsel ifadeler bulunsa dahi, bilim, hiçbir kitabın Tanrı'nın Sözü olduğunu *kanıtlayamaz*. Bunu belirtmek gerekiyordu, çünkü bazı insanlar kendi kutsal kitabı bazı kulağa bilimsel gelen ifadeler içerdiği için diğer insanları bu kitabın Tanrı tarafından esinlendiğine dair ikna etmeye çalışırlar.

Ruhsal gerçek, *bilimsel* keşiflerle kanıtlanamaz, aynı şekilde bir kitabın içindeki bilimsel gerçekler de o kitabın Tanrı'dan olduğunu kanıtlamaz. Uzun zamandır etrafta dolaşan Şeytan da bilim hakkında çok şey bilir. Kutsal Yazılar'daki yolculuğumuzun başında önceden göksel bir melek iken sonradan Tanrı'nın düşmanı olan, şimdi ise *Şeytan* olarak adlandırılan *İblis* ile karşılaşacağız. Şimdilik aklınızda yalnızca şunu tutun: Şeytan çok zekidir ve insanlara etkileyici şeyler yazmaları için esin dahi verebilecek güçtedir.

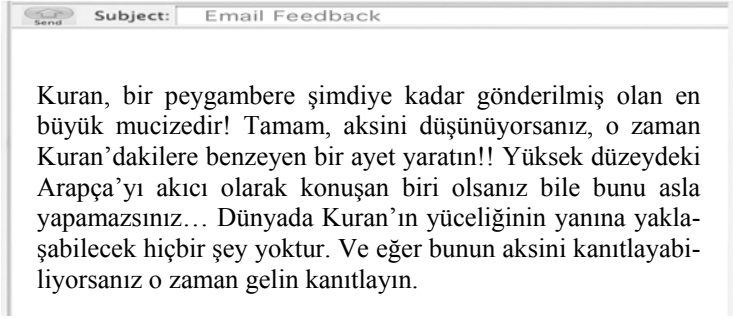
Peygamber Daniel, Tanrı'nın Kutsal Yazılar'daki en uzun kitaplarından birini yazdırmak için kullandığı bilge bir adamdı, ama yine de konu doğal kapasiteler olduğu zaman, Tanrı'nın gerçeğine karşı koyan bir ruh olan Şeytan, "*Daniel'den daha bilgedir*" (Hezekiel 28:3). Şeytan, sahte dinin arkasındaki usta zihindir ve aldatma sanatında uzmandır. *Şeytan* sözcüğünün anlamı, "suçlayıcı" ya da "iftira eden" dir.

Bir Arap özdeyişi, sözünü ettiğimiz bu tehlikeyi şöyle özetler: "*Dikkatli olun! Bazı yalancılar gerçeği söylerler.*"

ŞİİR NEYİ KANITLAYAMAZ?

Bazı dinler, kitaplarının Tanrı tarafından kanıtlandığını öne sürerler, çünkü kitapları hiçbir insanın üretemeyeceği bir yazı üslubu ile

yazılmıştır.⁷¹ Ahmed'in, elektronik postasında şöyle yazmış olduğu gibi:

Ahmed'in meydan okuması, Kuran'ın ikinci Suresinde bulunan bir ayeti temel alır: “Eğer kulumuza (Muhammed'e) indirdiğimiz (Kuran) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sure getirin...” (Sure 2:23)

Bu iddianın neden olduğu zorluk, onun kanıtlanamayacağı ya da yanlış olduğunun gösterilemeyeceğidir.

Örnek verecek olursak, benim bir resim yarışması organize ettiğimi düşünelim; ben bu yarışmaya kendi yaptığım tablo ile katılıyorum, yarışmanın hakemi oluyorum, kendimi birinci ilan ediyorum ve sonra da diğer yarışmacılara şöyle meydan okuyorum: “Hiç kimse benim gibi resim yapamaz. Eğer benim dünyanın en iyi ressamı olduğumdan kuşku duyuyorsanız, o zaman aynı benimkine benzeyen bir tablo yapın!”

Bu durum, benim tablomun en iyi tablo olduğumu kanıtlar mı? Ya da benim en iyi ressam olduğumu kanıtlar mı? Hayır. Ancak buna rağmen hiç kimse benim yanıldığımı kanıtlayamaz! Neden kanıtlayamaz? Güzellik, görenin gözlerindedir.

Aynı durum, ritmik, edebi güzellik için de geçerlidir. Bu konu, öznel bir konudur.

Kutsal Kitap, hayranlık uyandıran İbrani şiiri ve zihnin ürkmesine neden olacak kadar çok sayıda şekil düzeni açısından zengindir.⁷² Ama yine de Tanrı, bizden, edebi güzelliği nedeni ile Sözü'ne inanmamızı beklemez.

Bilim nasıl Tanrısal esini *kanıtlamıyorsa* kulağa hoş gelen bir düzyazı da aynı şekilde bir kitabın Tanrı'dan olduğunu kanıtlamaz.

Büyük taklitçi Şeytan'ın aynı zamanda adeta hipnotize eden şiiri ve “*kurumlu sözleri*” (Yahuda 16) de esinleyebileceğini akılda tutmak bilgece bir davranış olur. Kutsal Yazılar bizi, “*yürekleri kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatılan saf kişiler*” (Romalılar 16:18) olmamamız konusunda uyarıyorlar; özellikle bu tür sözler Yaratıcının, zamanın başlangıcından beri bildirmiş olduğu tasarı ve mesaj ile çelişiyorlarsa çok dikkatli olmalı ve aldatılmamalıyız.

Bilim, arkeoloji ve şiir, hiçbir kitabın Tanrı'nın gerçek Sözü olduğunu kanıtlayamazlar. Tanrısal esinin kesin kanıtının, daha yüksek bir yargı alanı –daha güçlü, tartışılması imkansız olan kanıt– üstünde temellenmiş olması gerekir.

Şimdi bu kesin kanıtı gözden geçireceğiz.

5

TANRI’NIN İMZASI

“Bütün uluslar...duyup, ‘**doğrudur**’ desinler.”
--Tanrı (Yeşaya 43:9)

Yasal belgelerin çoğu resmi bir imza gerektirirler. Tanrı’nın yetkili kayıtları ve antlaşmaları olduklarını iddia eden Eski ve Yeni Antlaşma Yazıları, bir kalem ile atılan bir imzaya değil, *yerine gelen peygamberlikler* olarak adlandırılan ve eşi benzeri olmayan bir imzaya sahiptirler.

“*Rab diyor ki... ‘İlk ve Son Ben’im, Benden başka Tanrı yoktur. Benim gibi olan var mı? Haber versin. Ezeli halkımı var ettiğimden beri **olup bitenleri**, bundan sonra olacakları **söyleyip sıralasın**. Evet, **gelecek olayları bildirsin!** ...**Bunları çok önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedim mi?**” (Yeşaya 44:6-7; 45:21)*

Tanrı’nın mantığını kavrama konusunda başarısızlığa düşmeyelim. Kutsal Kitap’ın geçmiş, şimdi ve gelecek hakkında beyan ettiklerine güvенеbileceğimizi bilmemizin nedeni, onun, hepsi tam bir kesinlikle yerine gelen ayrıntılı peygamberliklerle dolu olmasıdır.

OLUMLU KANIT

Tarihi, yalnızca zamanın dışında Var Olan, tarih meydana gelmeden önce duyurabilir ve yazabilir.

Ölümlü erkekler ve kadınlar, belirli zamanlarda gelecekte neler olabileceği hakkında öğrenim görmüş tahminlerde bulundular, ama yalnızca Tanrı, geleceği daha şimdiden gerçekleştirmiş gibi görür. Bundan bin yıl sonra ne olacağını yalnızca Tanrı bilir. Tanrısal açıklamanın dışında ne insanlar, ne melekler, ne Şeytan, ne de cinler gelecek olan bir olayı yetkili bir şekilde önceden bildiremezler.

Bazı kişiler şu soruyu sorabilirler, “Ama medyumlar, büyücüler ve falcılar var, onlar hakkında ne diyeceksiniz? Onlar geleceği bildiriyorlar!”

Öncelikle şunu anlamak önemlidir: Şeytan, “*isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak ettiği kişilere*” dünya ile ilgili fazladan bilgi ve güç verebilir. (2. Timoteos 2:26)

İkincisi, Şeytan –insanlık tarihini binlerce yıldır gözlemlemekte olan usta taklitçi ve psikolog– Tanrı’nın ‘imzasının’ sahtesini atmak konusunda oldukça uzmanlaşmıştır.

Üçüncüsü, Şeytan, belirli olayların nasıl sonuçlanabileceklerini önceden bildirme eyleminde oldukça iyidir. Şeytan’ın “peygamberlikleri”nin yanlış oldukları genellikle kanıtlanmıştır. Ayrıca bu “peygamberlikler” belirsiz ve muğlaktırlar. Örneğin, bir falcı, genç bir hanıma şöyle diyebilir: “Önümüzdeki birkaç yıl içinde evleneceksin ve gerçek sevgiyi bulacaksın.” Siz de bende, böyle bir “peygamberliğin” olasılık oranının büyük olduğunu ve bu nedenle gerçekleşeceğini biliyoruz. *Yerine gelen Kutsal Kitap peygamberliklerinden söz ettiğimiz zaman, söylediğimiz şey, bu tür belirsiz ve muğlak tahminler değildir.*

Şimdi **Kutsal Kitap peygamberliklerinden aldığımız üç örneği** gözden geçirelim – bir yer, bir halk ve bir kişi hakkında.

BİR YER HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER

M.Ö. 600 yılı civarında peygamber Hezekiel, eski Fenike'ye ait Sur kentine karşı peygamberlikte bulundu. Denizin kıyısında Lübnan'a yakın bir yerde kurulmuş olan Sur kenti, iki bin yılı aşkın bir süre için bir dünya başkentiydi. Bu kent, *denizlerin kraliçesi* olarak tanınırdı. Ancak yine de kentin, gücünün doruğunda bulunan bir dönemde Tanrı, Hezekiel'e, Sur'un Tanrı'nın önündeki kötülüğünün ve kibirliliğinin bir sonucu olarak üzerine gelecek olan yıkım hakkında ayrıntılı bir peygamberlik duyurmasını ve bu peygamberliği yazmasını söyledi.

Peygamber Hezekiel, şu peygamberlikte bulundu:

1. *Pek çok ulus Sur kentinin üzerine saldıracaktı.* (Hezekiel 26:3)
2. *Kente ilk saldıran, Babil Kralı Nebukadnessar olacaktır.* (ayet 7)
3. *Sur'un duvarları yıkılacak, kuleleri yerle bir edilecekti.* (ayetler 4,9)
4. *Sur kentinin halkı kılıçtan geçirilecekti.* (ayet 11)
5. *Kentin taşları, kerestesi ve toprağı denize atılacaktı.* (ayet 12)
6. *Kentin toprağı kazılıp süpürülecek ve kent 'çıplak bir kayalık' haline gelecekti.* (ayet 4)
7. *Kent, denizin ortasında, balıkçıların 'ağlarını gerdikleri bir yer' olacaktır.* (ayetler 5,14)
8. *Büyük Sur kenti 'asla tekrar kurulmayacaktı, **çünkü Egemen Rab söyledi.**'* (ayet 14)

Dünyevi tarih, sekiz peygamberliğinin hepsinin yerine geldiklerini kaydeder:

1. *Pek çok ulus Sur kentinin üzerine saldırdı.*

2. İlk saldıran ulus, *Kral Nebukadnessar'ın yönettiği Babil'di.*
3. On üç yıl süren bir kuşatmadan (M.Ö. 585-572) sonra Nebukadnessar, Hezekiel'in peygamberliğini yerine getirerek, *ana kara üzerindeki Sur'un duvarlarını ve kulelerini yerle bir etti.*
4. Nebukadnessar, Akdeniz'de, kıyıda yaklaşık bir kilometre uzakta kurulmuş olan, Sur'un ada kalesine kaçmayı başaramayan *kent halkını kılıçtan geçirdi.*
5. Dünyevi tarih, M.Ö. 332 yılında gerçekleşen olayları şöyle belgeler: “Büyük İskender, Sur'un ada kısmını fetheden ilk kişi oldu. Büyük İskender, önce kentin ana kara kısmını yıktı ve sonra yıktığı yerlerin moloz taşlarını kendisini adaya ulaştıracak bir yol inşa etmek için kullanarak bu başarıyı elde etti.”⁷³ Böylece, farkında olmadan, “*taşlarınızı, kerestenizi ve toprağınızı denize atacaklar*” ifadesinde belirtilen peygamberliğin diğer kısmını yerine getirmiş oldu. İskender'in fethi, Fenike İmparatorluğu'nun bir daha asla kurulmamak üzere kesin sonunu getirdi.⁷⁴
6. Kent, aynı ‘*çıplak bir kayalık*’ gibi kazılıp süpürüldü.
7. Kent, “*ağların gerildiği bir yer*” haline geldi.
8. Bu olayı izleyen yıllarda sur kentini tekrar bina etmek için büyük çabalar sarf edildi. Ama bu çabalar kentin daha sonraları sürekli olarak tekrar yıkılmasına engel olamadı. Bugün Lübnan'da adı Sur olan modern bir kent vardır, ama Hezekiel'in peygamberlikte bulunduğu eski Fenike kenti asla tekrar kurulmadı. National Geographic dergisi, taş kaldırımı gösteren bir fotoğrafın altına şöyle bir manşet koymuştur: “Bugün Fenikelilere ait eski Sur kenti, bir Roma başkentine ait bu kaldırım taşlarının ve sütunlarının altında gömülmüştür.

Yapılacak küçük bir kazı ile Fenikelilerin kaybolan dünyasına ulaşmak kolayca mümkün olabilir.”⁷⁵

Bir insan olan Hezekiel’in, yaşadığı dönemde Sur kentine bakarak kendi bilgeliği aracılığıyla bu sekiz peygamberliği bildirmesi için nasıl bir olasılığı var olabilirdi?

Tarihi, gerçekleşmeden önce gören yalnız Tanrı olduğu için Hezekiel’e bu bilgiyi ancak Tanrı verebilirdi.

BİR HALK HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER

Kutsal Kitap çok sayıda halk ve ulus hakkında kesinlikle ve açıklıkla ifade edilmiş yüzlerce peygamberlik içerir: Mısır, Etiyopya, Arabistan, eski İran, Rusya, İsrail ve daha pek çokları.

Bu diğer yerine gelen peygamberlik örneğine geçmeden önce, amacımızın bu peygamberlikleri bizim duymayı istediğimiz şekilde duyurmak ya da onlar aracılığıyla politik veya dini bir gündem oluşturmak olmadığını hatırlayalım. Amacımız, Kutsal Yazılar’da bildirilenin ne olduğunu öğrenmektir.

Burada, yorumlaması kolay ama pek çok kişi tarafından kabul edilmesi zor olan, belirli bir ulus hakkında yerine gelmiş bir peygamberlik olayını gözden geçireceğiz.

M.Ö. yaklaşık 1920 yılında Tanrı, İbrahim’e şu vaatte bulundu: “*Bu toprakları senin soyuna vereceğim.*” (Yaratılış 12:7)

Tanrı, bu aynı vaadi daha sonra İshak ve Yakub’a da verdi.⁷⁶

İbrahim, İshak ve Yakub’un soyları önce *İbraniler*, daha sonra *İsrailoğulları* ve son olarak *Yahudiler* olarak adlandırıldı.

Bu vaatlerden yüzlerce yıl sonra Tanrı, Musa’yı, Kendisine güvenmedikleri ve itaat etmedikleri takdirde başlarına ne geleceği konusunda bilgilendirdi:

“Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcım ile peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek.” (Levililer 26:33)

“Rab’bin sizi süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek; sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler... Bu uluslar arasında ne esenliğiniz, ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada Rab size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek.” (Yasa’nın Tekrarı 28:37, 65)

Eski Antlaşma, bunlara benzeyen çok miktarda peygamberlik kapsar.

M.S. yaklaşık 30 yılında, Nasıralı İsa, peygamberlerin sözlerini onaylayarak Yeruşalim’in yıkımını önceden bildirdi: *“İsa Yeruşalim’e yaklaşıp kenti görünce ağladı ve şöyle dedi: ‘...Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni **setlerle** çevirecek, **kuşatıp** her yandan sıkıştıracaklar. Seni de bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. **Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar.** Çünkü Tanrı’nın senin yardımına geldiği zamanı fark etmedin”* (Luka 19:41-44). İsa, tapınağın kendisinden söz ederek şu ön bildiride bulundu: *“Öyle günler gelecek ki, **taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!**”* (Luka 21:6)

Kırk yıl sonra bu olaylar gerçekleşti.

M.S. 37 yılında doğan tarihçi Flavius Josephus, kendi gözleriyle tanık olduğu olayı kaydetti. M. S. 70 yılında Roma ordusu Yeruşalim’i *kuşattı*, kentin etrafını *setlerle çevirdi* ve üç yıllık kuşatmadan sonra ordu Yeruşalim’i *yere çaldı*. Sezar’ın kendisi, süvari bölüklerine tapınağı yıkamalarını buyurmasına rağmen, öfkeli Roma askerleri içinde saklanan Yahudiler’i öldürerek tapınağı ateşe verdiler. Tapınağın altını ve gümüşü eriyerek taşların arasına aktı. Tapınak, aynen

İsa’nın bildirmiş olduğu gibi yerle bir edildi: *“Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar.”*⁷⁷ ve aynen Musa’nın ve peygamberlerin önceden söylemiş oldukları gibi, Yahudiler dünyadaki ulusların

arasına *dağıtıldılar*. Sonraki iki bin yıl boyunca tarih bu peygamberliklerin yerine geleceğine tanıklık edecekti: Gezin Yahudi, *tüm ulusların aşığladığı ve eğlendiği, dinlenecek bir yeri olmayan biri* haline geldi.

Kişisel duygularımız ne olursa olsun, bu Kutsal Kitap peygamberliğinin, hiç kimsenin inkar edemeyeceği bir yanı vardır. Tanrı, peygamberlerine aynı zamanda Yahudiler'in, tüm eşitsizliklere rağmen, uluslar arasında farklı bir halk olarak korunacaklarını ve bir gün Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakub'a vermiş olduğu ülkeye geri döneceklerini de söyledi.

Musa, İsrailoğullarına peygamberlikte bulundu: “*Tanrınız Rab, sizi dağıttığı ulusların arasından yeniden toplayacak*” (Yasa'nın Tekrarı 30:3). Peygamber Amos, Musa'nın peygamberliğine şu sözleri ekledi: “*Sürgün halkım İsrail'i geri getireceğim,yıkık kentleri onarıp orada yaşayacaklar...Onları topraklarına dikeceğim ve bir daha kendilerine verdiğim topraktan sökülmeyecekler.*” (Amos 9:14-15)

Dünyadaki haber yayınları şebekesi, bu olayların gerçekleştiğini bildirir.

Dünya tarihinde, Yahudi ulusunun başına gelenlerin benzeri görülmemiştir. Bu durum bir nedenden ötürü, *asimilasyon yasasına* doğrudan aykırılık teşkil etmektedir. Çünkü bu yasa, bir ulus başka bir ulus tarafından fethedildiği zaman, ülkelerinden götürülenlerin arasında hayatta kalanların, aralarında buldukları uluslar tarafından birkaç kuşak geçtikten sonra kendilerine benzetileceklerini bildirir. İki farklı ulus arasında evlilikler yapılır, yeni dil ve kültür benimsenir – ve böylece fethedilen halkın insanları birkaç kuşak sonra kendi ulusal kimliklerini yitirirler. Ancak, bu asimilasyon yasası Yahudiler için geçerli olmamıştır. Milyonlarca Yahudi çaresizlik içinde, buldukları ulus ile karışmayı ve onlar tarafından özümsemeyi denemesine rağmen bunu yapamadılar.⁷⁸

Pek çok kişinin, bu sözleri kabul ettikleri takdirde neden acı duyacaklarını anlamak hiç de zor değil. Geçenlerde, Lübnan'da yaşayan

bir arkadaşım şunları yazdı: “*Peygamberliğin yerine gelmesi hakkında* (Tanrı’nın, Yahudiler’i ülkelerine geri getireceğine dair verdiği söz hakkında), *böyle bir inancı kabul etme konusundaki imalari görmezden gelemem. Bu inancı kabul etmek, benim hedefime zarar verirdi.*”

Açık konuşalım. Yahudiler’in bir halk ve ulus olarak hayatta kalmalarını ve yeniden kurulmalarını kabul etmek, İsrail yönetiminin politikasını onaylamamız gerektiği anlamına gelmez. Lübnanlı dostumu anlıyor ve ona sempati duyuyorum. Annesinin ailesi ve komşuları, 1948 yılında diğer pek çok başka kişiyle birlikte evlerinden çıkartıldılar. Ülkesi çok büyük bir acıya maruz kaldı. Tüm bunlara rağmen kavranması gereken düşünce şudur: Kutsal Kitap peygamberlerinin sözleri gözlerimizin önünde yere gelmektedirler.

Bugün, Yahudiler’in çoğunun, saygı duyduklarını iddia ettikleri kendi peygamberlerinin mesajını reddetmelerinin ardında yatan gerçek, aynı zamanda bir başka ayette bulunan sözlerin yerine geldiklerini göstermektedir. Yahudi ulusunun *ruhsal* gözleri görmemektedir: “*Bugün bile, Musa’nın yazıları* (kendi Tevrat’ları!) *okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor*” (2. Korintliler 3:15). Bir ulus olarak tövbe ettikleri (zihinlerinde ve yüreklerinde köklü bir değişikliğe sahip oldukları) ve Tanrı’nın eski çağdaki mesajına inandıkları gün gelinceye kadar, yaşamlarında Tanrı’nın gerçek bereketleri görülmeyecek.⁷⁹

Kutsal Yazılar’daki yolculuğumuzun sonuna yaklaştığımızda, bu olayların, Tanrı’nın son zamanlar için tasarladığı program ile ne kadar uyumlu olduklarını göreceğiz. Aynı zamanda Tanrı’nın Orta Doğu ve tüm dünya için hazırlamış olduğu bereketler hakkındaki bazı peygamberlikleri de işiteceğiz.

“*Sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum’ diyor Rab. ‘Kötü tasarılar değil, size **umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar.**’” (Yeremya 29:11)*

BİR KİŞİ HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER

Eski Antlaşma'nın tamamında Tanrı'nın dünyaya göndermeyi vaat ettiği bir Mesih-Kurtarıcı hakkında yüzlerce peygamberlik yer almaktadır. Ölü Deniz Tomarları, bu Yazıların Mesih'in doğumundan yüzlerce yıl önce yazılmış olduklarını onaylamaktadırlar. Aşağıda bu ön bildirilerden yapılan bir seçme sunuyorum.

İbrahim'e verilen peygamberlik, M.Ö. 1900: Mesih, dünyaya İbrahim ve İshak'ın aile soyundan gelecekti (Yaratılış 12:2-3; 22:1-18. Matta 1'de yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö.700: Mesih, yersel bir biyolojik babası olmadan bir bakireden doğacaktı. (Yeşaya 7:14; 9:6. Luka 1:26-35, Matta 1:18-25'de yerine geldi.)

Mika'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Mesih-Kurtarıcı, Beytlehem'de doğacaktı. (Mika 5:2. Luka 2:1-20; Matta 2:1-12'de yerine geldi.)

Hoşea'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Mısır'dan çağırılacaktı. (Hoşea 11. 1. Matta 2. 13-15'de yerine geldi.)

Malaki'ye verilen peygamberlik, M.Ö. 400: Mesih'in habercisi önceden gönderilecekti. (Malaki 3:1; Yeşaya 40:3-11. Luka 1:11-17; Matta 3:1-12'de yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Körlerin görmesini, sağırların işitmesini, kötürümlerin yürümesini sağlayacak ve iyi haberi yoksullara ileticekti. (Yeşaya 35:5-6; 61:1. Luka 7:22; Matta 9 ve diğer bölümlerde yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Kendi halkı tarafından reddedilecekti. (Yeşaya 53:2-3; aynı zamanda: Mezmur 118:21-22. Yuhanna 1:11; Markos 6:3; Matta 21:42-46; ve diğer bölümlerde yerine geldi.)

Zekeriya'ya verilen peygamberlik, M.Ö.500: Bir tarla satın almak için kullanılacak olan otuz gümüş uğruna Mesih'e

ihamet edilecekti. (Zekeriya 11:12-13. Matta 26:14-16; 27:3-10'da yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Mesih reddedilecek, haksız yere suçlanacak, Yahudiler ve Uluslar tarafından yargılanacak ve öldürülecekti. (Yeşaya 50:6; 53:1-12; aynı zamanda: Mezmur 22; Zekeriya 12:10. Yuhana1:11; 11:45-57; Markos 10:32-34; Mata 26&27'de yerine geldi.)

Davud'a verilen peygamberlik, M.Ö. 1000: Elleri ve ayakları delinecek, kendisini izleyenler onunla alay edecek ve giysileri için zar atılacaktı. (Mezmur 22:16,8,18. Luka 23:33-37; 24:39'da yerine geldi.) (Bu peygamberliğin, çarmıhın, bir ölüm cezası şekli olarak uygulanmasından çok önce söylenmiş olduğunu aklınızda tutun.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Suçluların en kötüsü gibi öldürülecek olmasına rağmen, zengin bir adamın mezarına gömülecekti. (Yeşaya:53:8. Matta 27:57-60'da yerine geldi.)

Davud'a verilen peygamberlik, M.Ö. 1000: Mesih'in bedeni mezarda çürümeyecekti, O, ölüme galip gelecekti. (Mezmur 16:9-11; aynı zamanda bkz: Matta 16:21-23; 17:22-23; 20:17-19; ve diğer bölümler. Luka 24; Elçilerin İşleri 1&2'de yerine geldi.)

Olasılık yasaları herhangi birinin böylesine özel ve gerçekliği kanıtlanabilir peygamberlikleri yerine getirmesinin “imkansızlığını” açıklarlar. Ama yine de tüm bu peygamberlikler tam olarak yerine geldi.

Daha sonra bir Kutsal Kitap olarak bu listeye geri dönmek ve her Eski Antlaşma peygamberliğini okuyup, bunun yerine gelişinin Yeni Antlaşma'da nasıl kaydedildiğini görmek isteyebilirsiniz.

PEYGAMBERLİĞE ÖZGÜ SEMBOLLER VE ÖRNEKLER

Kutsal Yazılar'ın her yerinde, yüzlerce *peygamberliğe* ek olarak yine yüzlerce *sembol ve örnek* (bu sembol ve örneklere aynı zamanda *imalar, tasvirler, gelecekte gerçekleşecek olan bir olayın hayalleri ve resim ile tanımlayan açıklamalar* olarak da işaret edilir) yer almaktadır.

Tanrı, bu görsel yardımcılarının her birini, Kendisi ve insanlık hakkındaki planını dünyaya öğretmek için tasarladı.

Kutsal Yazılar'da yaptığımız yolculuk esnasında pek çok sembol ve örnek ile karşı karşıya geleceksiniz. Örneğin, göze çarpan en önemli *sembol*, bu kitabın 19. bölümünden başlayan ve 26. bölümüne kadar devam eden sayfalarda belirgin bir şekilde açıklanan, *kurban edilen bir kuzudur*.

21. bölümde, Tanrı'nın, halkına, *bir örnek* olarak inşa etmelerini buyurduğu *taşınabilen tapınak* olarak adlandırılan özel bir çadır hakkında bilgi edineceğiz. Taşınabilen tapınak ve bu tapınakla ilgili her şey, insanlara Tanrı'nın nasıl olduğunu ve günahkârların nasıl bağışlanabileceklerini ve O'nunla sonsuza kadar birlikte yaşamak için gereken nitelikleri nasıl kazanacaklarını anlamaları konusunda yardımcı olacak güçlü görsel yardımcılardır.

Yakub oğlu Yusuf ile Nasıralı İsa'nın yaşamları arasında yapılacak bir karşılaştırma, Yazılarda bulunan *resim ile tanımlayan açıklamalar* türünde çarpıcı bir örnek sağlar. Yusuf'un ve İsa'nın yaşamları arasında yüzden fazla benzerlik mevcuttur. Tanrı, Yusuf'un yaşamını, 1700 yıl sonra dünyaya gelecek olan İsa'nın bir resmini çizmek için kullandı.⁸⁰

Bu tür örnekler ve peygamberlikler için yalnızca bir tek mantıklı açıklama mevcuttur:

Tanrı.

PEYGAMBERLİĞİ AMACI

Mesih yeryüzündeyken şöyle dedi:

“Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca benim O olduğuma inanacaksınız.” (Yuhanna 13:19)

Gelecekteki olayların önceden bildirilmeleri ve sonra tarihte gerçekleşmeleri, Tanrı'nın, habercilerini ve mesajını onayladığını gösteren bir yoldur. Gerçek ve yaşayan Tanrı, O'nun Sözüne olan imanımızı güçlendirmek için şöyle der: *“Sonu ta başlangıçtan ve henüz olmamış olayları önceden bildiren, ‘Tasarım gerçekleşecek’ ... diyen benim.”* (Yeşaya 46:10)

Kutsal Yazılar'da yapacak olduğumuz yolculuk, dünyanın nasıl başladığını yazan Kutsal Kitap'ın ilk kitabında –*Yaratılış*– başlayacak. Yolculuğumuz, dünya tarihinin son olaylarını önceden bildiren Kutsal Kitap'ın son kitabında –*Vahiy*– bitecek.

Kutsal Kitap'ın gerçekliği kanıtlanabilir geçmişi ve önceden görülemeyen geleceği hakkındaki ifadelerinin doğru olduklarından nasıl emin olabiliriz? Güneşin yarın doğacağından bizi emin kılan aynı mantığı bu konuya da uygulayarak emin olabiliriz. Güneş sistemi-miz, binlerce yıldır mükemmel bir kayda sahiptir. Yeryüzü, eksen üzerindeki dönüşünde hiçbir zaman başarısızlığa uğramamıştır. Güneş sürekli olarak doğar ve batar. Aynı şey, Kutsal Kitap peygamberliği için de geçerlidir. Tanrı'nın kitabı, gerçekliği kanıtlanabilir her konuda mükemmel bir kayda sahiptir.

TANRI'NIN MEYDAN OKUMASI

Bazı dindar kişiler, aynı zamanda kendi kutsal kitaplarının da yerine gelmiş peygamberlikler içerdiğini öne sürerler. Eğer birinin böyle bir iddiada bulunduğunu duyarsanız, kendisinden saygılı bir tutum ile şu ricada bulunun: “Bana, senin kutsal kitabının en ikna edici peygamberliklerinden üç ya da dört tanesini içeren kısa bir liste verebilir misin?” Böyle bir liste verebilme olasılığı yoktur, ama verdiği takdirde, yapacağınız ilk iş, peygamberliklerin önce-

den bildirdikleri olaylar gerçekleşmeden *önce* yazılıp yazılmadıklarını tetkik etmek olsun. Sonra bu peygamberlikleri yerine gelip gelmediklerini onaylamak için dünya tarihi ile karşılaştırın. Ben, deneyimlerim sonucunda eğer böyle peygamberlikler varsa, onların az sayıda ve belirsiz olduklarını gördüm.

Gerçek ve yaşayan Tanrı, aşağıdaki meydan okumasını tüm dinlere ve zihinlerde oluşturulan tanrılara iyi bir amaçla sunar:

*“Davanızı sunun, kanıtlarınızı ortaya koyun’ diyor Rab... Putlarınızı getirin de **olacakları bildirsinler bize. Olup bitenleri bildirsinler ki düşünelim ve sonuçlarını bilelim. Ya da gelecekte olacakları duyursunlar bize. Ey putlar, bundan sonra olacakları bize bildirin de ilah olduğunuzu bilelim. Haydi, bir iyilik ya da kötülük edin de hepimiz korkup dehşete düşelim. Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz, sizi yeğleyen iğrençtir.”** (Yeşaya 41:21-24)*

Tam bir kesinlikle yerine gelmiş olan ayrıntılı peygamberliklerle ilgili çok sayıda örnek getirme konusunda Kutsal Kitap tektir.

Gerçek ve yaşayan Tanrı, insanlığa, Mesajının doğruluğunu tarihi, tarih gerçekleşmeden önce yazarak kanıtladı.

Yerine gelmiş peygamberlik, **O’nun imzasıdır.**

6

TUTARLI TANIKLIK

“Eğer suyun nasıl olduğunu bilmek isterseniz, **balığa sormayın.**”

--Çin atasözü

Bu konuyu zihninizde canlandırın.

Çok sıcak bir günde nehir kıyısında yürürken, canımız yüzmek istiyor. Ama yine de nehrin suyunun hoşunuza gidip gitmeyeceğini merak ediyorsunuz. Akıntı çok mu güçlü? Su fazla mı soğuk? Ya da gerekli koşullar uygun mu?

Çin atasözü şu öğüdü verir: “*Balığa sormayın.*”

O nehrin içinde yaşayan balıklar neden size “*suyun nasıl olduğunu*” söyleyecek nitelikte değildirler (sizin dilinizi konuşmadıkları gerçeğinin dışında!)

Balıkların size bu tür bir bilgi sağlayamamalarının nedeni basittir; kendilerinin suyun içindeki var oluşlarının sınırlarının dışında bir referans noktasına sahip değildirler. Bildikleri tek şey, o sınırlı ve bulanık dünyadır.

Aynı şekilde, eğer içinde yaşadığımız bu dünyayı ve neden burada olduğumuzu anlamak istiyorsak, bu bilginin bize insanın sınırlı ve

kendisine odaklanmış olan dünya görüşünün dışından verilmesi gerekir.

İyi haber ise, Göklerin Tanrısının, isteyen herkese bu bilgiyi sağlamış olduğudur.

“Kutsal Yazılar’ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.” (2. Timoteos 3:16)

Kutsal Yazılar’ın *Tanrı esinlemesi* olduklarını, yani, Tanrı tarafından esin olarak verildiklerini nasıl bilebiliriz? Bir önceki bölümde Yaratıcı’nın, Kutsal Kitap’ın sayfalarının içine yerine gelmiş olan yüzlerce peygamberliği koyarak onun güvenilirliğini mühülediğini gördük.

Uzak geleceği, yalnızca Tanrı, defalarca ve %100 bir kesinlik ile önceden bildirebilir.

Tanrı, aynı zamanda Açıklamasının güvenilirliğinin temelini, yüzlerce yıl boyunca pek çok peygambere açıklama yaparak da atmıştır.

TEK BİR TANIK YETERLİ DEĞİLDİR

Tanrı, Musa’ya şöyle dedi: *“Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığı ile açıklığa kavuşturulacaktır.”* (Yasa’nın Tekrarı 19:15)

Bu ilke, tüm dünyada kabul edilir. Bir mahkeme davasında, gerçeğin belirlenmesi için birden fazla tanık talep edilir. Bir iddianın gerçek olarak kabul edilebilmesi için çeşitli güvenilir kaynaklar tarafından kanıtlanmalıdır.

Tanrı, gerçeği açıklamakla, *“Bir tanığın yeterli olmadığını”* ifade eden kendi yasasını bir kenara koymadı. Kutsal Yazılar şu beyanda bulunurlar: *“Yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı ...bütün ulusların kendi yollarından gitme-*

lerine izin verdi. **Yine de kendini tanıksız bırakmadı.**” (Elçilerin İşleri 14:15-17)

Yeryüzünde yaşayan en gözden ırak kabileler bile *yaratılışın dışsal tanıklığına* (Yaratıcılarının yarattıklarını görerek) ve *vicdanın içsel tanıklığına* (doğrunun, yanlışın ve sonsuzluğun bilgisine doğuştan sahip olma duygusu) sahiptirler. Yeryüzündeki her insana biraz ışık – biraz gerçek verilmiştir. Bu nedenle Tanrı, insanlığın “hiçbir özrü” bulunmadığını beyan eder.⁸¹ Bununla beraber Tanrı, Yaratıcılarını bulmak ve tanımak için O’nu gayretle arayan herkese daha fazla ışık vereceğini vaat eder.

SÜREKLİ TANIKLIK

Tanrı, kendisini hiçbir zaman tanıksız bırakmadı.

İnsanlık tarihinin ilk bin yılı sırasında Tanrı insanlarla ya doğrudan konuştu ya da gerçeğini, ilk insanların *sözlü tanıklığı* aracılığıyla bildirdi.

İlk insan olan Adem 930 yılına kadar yaşadı. İnsanlık tarihinin ilk bin yılı içinde yaşayan kişilerin, Yaratıcıları-Sahipleri hakkındaki gerçeği bilmediklerini ileri sürecek mazeretleri olamazdı, çünkü öğrenmek için *orijinal tanıklar* olan Adem ve Havva’ya sorma imkanları mevcuttu.⁸² İlk insanların ömür uzunluğu, Yaratıcının daha sonra yeniden düzenlediği, “*ömürümüz yetmiş yıl sürüyor, bilemedin seksen, o da sağlıklıysak*” (Mezmun 90:10) ifadesinde de belirtildiği gibi, bugünkü ömür süresinden yaklaşık on bir kez daha fazlaydı.

M.Ö. yaklaşık 1920 yılında, Tanrı, İbrahim adını verdiği yaşlı bir adamı seçip ayırdı. Tanrı, İbrahim’den, aracılığıyla, dünya uluslarına Kendisi ve insanlık hakkındaki planı ile ilgili önemli dersler öğreteceği bir *ulus* meydana getireceğini vaat etti. Tanrı, aynı zamanda bu seçilmiş ulus aracılığıyla *peygamberleri ve Kutsal Yazılar’ı* sağlayacak ve *Mesih’i* dünyaya gönderecekti. M.Ö. 1490 yılı civarında, Tanrı, bu ulusun içinde bulunan bir adamı, Kendi sözcüsü olması için görevlendirdi. Bu adamın adı, *Musa’ydi*.

YAZILI TANIKLIK

Tanrı, Kutsal Yazılar'ın ilk kısmı olan *Tevrat*'ı yazması için Musa'ya esin verdi. Gökyüzünün ve yeryüzünün Yaratıcısı gerçeğinin, gelecek kuşaklar için zamanın sonuna kadar *yazılı biçimde* elde edilebilirliğini amaçladı. Yazılması gereken sözcükleri Musa'nın zihnine yerleştirdi. Tanrı, Sözü'nün gerçeğini Musa'nın eli aracılığıyla gerçekleştirdiği güçlü *mucizeler* ile uluslara doğruladı. Tanrı aynı zamanda Musa'nın Mısırlılara ve İsraililere bildirmiş olduğu *gelecek olayları* da açıkladı. Her şey aynen Musa'nın önceden bildirdiği şekilde gerçekleşti. Tanrı, mantığın ileri sürebileceği herhangi bir kuşkuya fırsat tanımadı.

En sert kuşkucular bile Musa aracılığıyla konuşan Tanrı'nın gerçek ve yaşayan Tanrı olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.⁸³

Musa, Tanrı'nın Sözü'nü, on beş yüz yıldan fazla bir zaman süresi içinde kaydeden peygamberlerin ilkiydi.⁸⁴ Peygamberler, geçmişleri birbirinden farklı olan kişilerdi. Bazılarının resmi bir eğitimleri yoktu. Ve farklı kuşaklar içinde yaşamış olmalarına rağmen, yazdıkları, başından sonuna kadar mükemmel bir uyuma sahip olan tek bir mesaj sunmaktadır.

Tanrı, Musa, Davut, Süleyman ve diğer yaklaşık otuz kişiyi Eski Antlaşma Yazılarını yazmaları için seçti. Ve Sözü'nü, yerine gelen vaatler, peygamberlikler ve mucizevi belirtiler ve harikalar ile doğruladı.

Yeni Antlaşma'da, Mesih'in orijini, yaşamı, sözleri, işleri, ölümü ve dirilişi dört kişi tarafından kaydedilmiştir: Matta, Markos, Luka ve Yuhanna. Bu dört adam, Müjde'yi (Arapça'da *İncil* olarak adlandırılır) yazarak dünyaya dört ayrı tanıklık sağladılar. Tanrı, aynı zamanda Kendi halkı için planladığı şimdiki ve nihai amaçlarını görkemli ayrıntılar ile açıklamaları için Petrus'a (bir balıkçı), Yakup ve Yahuda'ya (İsa'nın üvey kardeşleri) ve Pavlus'a da (bir bilim adamı ve eski terörist) esin verdi. Elçi Yuhanna, Kutsal Kitap'ın, grafiksel olarak dünya tarihinin –bizim bildiğimiz gibin– nasıl sona ereceğini önceden bildiren son kitabını yazdı.

TUTARLI TANIKLIK

Tanrı, insanlığa yaptığı açıklamayı kaydetmeleri için on beş yıldan daha uzun bir süre boyunca yaklaşık kırk adamı kullandı. Bu tanıkların çoğu birbirlerini hiçbir zaman tanımamış olmalarına rağmen, nihai öyküyü ve mesajı biçimlendirmek için yazdıkları her şey birbirleriyle uyum içindedir.

Böyle tutarlı bir tanıklığı, bir yaşam süresinin kısalığının engellemeyeceği Biri'nden başka kim yapabilirdi?

*“Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. **Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.**” (2. Petrus 1:21)*

Pek çok kişi yüzyıllar boyunca Yeni Antlaşma özellikle elçi Pavlus'un yazılarına saldırıldı.

Elçi Petrus bize, Pavlus'un yazılarını ciddiye almamızı öğütler: *“Aynı zamanda Pavlus da Tanrı'nın kendisine verdiği bilgelikle size yazdı... Onun mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, **öbür Kutsal Yazılar'ı** olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.” (2. Petrus 3:15-16)*

Elçi Pavlus'un yazdığı her şey, peygamberlerin yazdıkları ile uyum içindedir. Pavlus'un kendisinin de tanıklık ettiği gibi, *“Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. **Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir... Sen peygamberlerin sözlerine inanyor musun?**” (Elçilerin İşleri 26:22,27)*

TUTARLI MI, TUTARSIZ MI?

Bir tanığın güvenilirliği, kişinin tanıklığının içerdiği gerçeğin miktarı ile değil, tanıklığında herhangi bir tutarsızlığın mevcut olmayışı ile kontrol edilir. Bu konuya, aşağıdaki küçük öyküyle bir örnek getirelim:

Lise öğrencisi dört delikanlı, güneşli bir günde okula gitmemeleri için gelen ayartmaya dayanamadılar. Ertesi sabah okula gittiklerinde öğretmenlerine bir önceki gün okula neden gitmediklerini açıklamaları gerektiğinde, arabalarının lastiğinin patladığı yalanını söylediler. Öğretmen hanım, dört öğrencinin içlerini rahatlatan bir şekilde gülümsedi ve şöyle dedi: “Dün yazılı bir sınav yapmıştım, onu kaçırdınız.” Ama sonra sözlerine devam ederek şunları söyledi: “Yerlerinize oturun ve birer kalem ve kağıt çıkarın. Birinci soru: Patlayan lastik hangisiydi?”⁸⁵

Öğrencilerin bu soruya verdikleri çelişkili yanıtlar uydurma öykülerini açığa çıkardı.

Bu dört delikanlının birbirleriyle çelişen tanıklıklarının aksine Tanrı'nın tanıklığı tutarlıdır. Yaratıcımız, sayısız kuşaklar boyunca düzinelerce tanık ve yazarı kullanarak Kendisini ve planını kusursuz bir tutarlılıkla açıklamıştır.

İnsanın karşıt dinler ve felsefeler okyanusunun dalgalı okyanusunda Tanrı, bizim için, üzerinde canlarımızı dinlendirebileceğimiz sarsılmaz bir kaya sağlamış ve onu korumuştur.

Bu kaya, O'nun Sözü'dür.

“Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlerle kulak verirsiniz iyi edersiniz... Ama halk arasında sahte peygamberler vardı, tıpkı sizin de aranızda yanlış öğretiyenler olacağı gibi... birçokları da onların sefahatine kapılacak, onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler.” (2. Petrus 1:19-2:1-3)

SAHTE PEYGAMBERLER

Görüldüğü gibi, Tanrı Sözü, “uydurma sözlerle sizi sömürecek olan” açgözlü, kendi çıkarının peşinde koşan peygamberlere ve öğretmenlere karşı uyarıda bulunur.⁸⁶ Kutsal Kitap, Tanrı adına

konuştuklarını iddia eden, ama aslında “*yalan söyleten bir ruh*” tarafından esinlenmiş bir mesaj ileten insanlar hakkında anlatılan çok sayıda öyküyü içerir. (1. Krallar 22:22)

Kutsal Yazılar, İsrail’in tarihinde 850 sahte peygambere karşı yalnızca tek bir gerçek peygamber olarak duran İlyas’ı anlatan bir dönemden söz ederler.

7000 İsraili tek gerçek Tanrı’ya sadık kalırken, diğer milyonlarca-sı, kendilerine hizmet eden, sahte tanıklara inanmayı tercih ettiler.⁸⁷

“Rab diyor ki, ‘Ey halkımı saptıran peygamberler, sizi doyurmanlara esenlik diler, doyurmayanlara savaş açarsınız.’” (Mika 3:5)

Tarihin izlediği yol budur; İsa bu nedenle şu uyarıda bulundu:

“Yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır. Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yurtçu kurtlardır. Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez.” (Matta 7:13-17)

Sayırsız sahte peygamber ve öğretmen yüzlerce yıl boyunca var oluşlarını sürdürdüler. Bazıları yüzlerce ve binlerce kişiyi etkiledi, bazıları ise milyonlarca hatta milyarlarca canı “yıkıma götüren yola” yönlendirdiler.

Eğer siz, körü körüne sahte bir peygamberi “yıkım yolunda” izleyen, “çoklardan” biri olmaktan kaçınmak istiyorsanız, o zaman o kişinin öğretişini şu ölçünün süzgecinden geçirin:

Gerçek bir peygamberin mesajı, kendisinden önceki, onaylanmış peygamberlik Yazıları ile her zaman uyum içindedir.

Tanrı'nın peygamberleri olduklarını iddia eden kişilerden aşağıdaki şu **üçünün durum incelemesini** gözden geçirin. Bu kişiler gerçek mi yoksa sahte peygamber midirler?

İNCELEME I: GÖMÜLÜ OLAN BİR “MESİH”

Tarih, Mesih'in zamanından sonra yaşamış olan ve peygamber ve Mesih olduklarını iddia eden düzinelerce kişi hakkında bilgi verir.⁸⁸ Bu kişilerden biri Ebu İsa'dır.

Ebu İsa, 7.yüzyılın sonlarına doğru Pers İmparatorluğu'nda yaşadı. İzleyicileri onun Mesih olduğuna inandılar, çünkü o, izleyicilerini zafere ulaştıracağını söyledi ve okuma yazma bilmemesine rağmen, rivayete göre kitaplar yazdı. Ama bu kişinin mesajı Kutsal Yazılar ile çelişki içindeydi.

Ebu İsa, izleyicilerine günde yedi kez dua etmelerini öğretti ve kendilerine tanrısal koruma vaat ederek birlikte savaşa gitmeye çağırdı. Her şeye rağmen, Ebu savaşta öldü ve gömüldükten sonra tekrar yaşama dönmeyi başaramadı, izleyicileri, onun Mesih olmadığını itiraf etmek zorunda kaldılar.

Ebu'nun döneminden uzun bir zaman önce İsa kendisini dinleyenleri uyarmıştı:

“Sahte Mesihler sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları bile saptıracaklar. İşte size önceden söylüyorum.” (Matta 24:24-25)

İNCELEME II: BİR İNTİHAR “PEYGAMBERİ”

Jim Jones, Halkın Tapınağı adlı bir tarikat kurdu. 1970'li yılların başında Jim, Kaliforniya San Francisco'da ilgi gören bir vaizdi. Pek çok kişiyi, politikaya ve yoksullara yardım projelerine katılmaları için harekete geçirme konusundaki yeteneği ile tanınırdı. Jim, kendisini “Peygamber” olarak adlandırdı ve kanserli hastaları iyileştirme ve ölüleri diriltme gücüne sahip olduğunu iddia etti.

Sonunda, Jim Jones, binden fazla izleyicisini kendisiyle birlikte Güney Amerika'ya, Guyana'daki "Jonestown'a" gitmeleri konusunda ikna etti. "Peygamber Jim", taraftarlarına, bu yeni toplulukta huzur ve mutluluk dolu bir yaşam süreceklerini vaat etti. Ama bu sözleri büyük bir yalandı.

Jim, kuzu postuna bürünmüş yırtıcı bir kurttan başkası değildi. *San Francisco Chronicle* şu haberi yayınladı: "18 Aralık 1978: Jones sürüsüne siyanür alarak kendilerini öldürmelerini buyurdu. Siyanür almayı rededenlere zehir zorla verildi. Çocuklar iğne yapılarak öldürüldüler. Sonunda, Jonestown'da, aralarında Jones'un kendisinininki de olan 914 ceset bulundu."⁸⁹

İNCELEME III: ONAYLANMAMIŞ BİR "KUTSAL KİTAP"

Joseph Smith 1805 yılında Kuzey Amerika'da doğdu. Yoksulluk içinde ve batıl inançlarla büyüyen Smith, genç bir delikanlı olduğunda, insanlara Tanrı'nın peygamberi olduğunu söylemeye başladı. Tanrı'nın, kendisine, adı Moroni olan bir ışık meleği aracılığıyla bir dizi görümler vererek konuştuğunu iddia etti.

Joseph şunları yazdı: "Beni bütünüyle yenik düşüren bir güç tarafından zapt edildim. Bu gücün üzerimdeki etkisi, konuşamamam için dilimi bağlayacak kadar büyük ve şaşırtıcıydı. Çevremi koyu karanlık sardı ve bir süre için ani bir yıkımın lanetine uğradığımı düşündüm." Smith, daha sonra başının üzerinde nasıl bir "ışık sü-tununun belirlediğini, güneş parlaklığındaki bu ışığın yavaş yavaş onun üzerine inip durduğunu" anlatır.⁹⁰ Joseph, Tanrı'nın, kendisine yeni bir kutsal kitap açıkladığını duyurdu – *Mormon Kitabı*. İzleyicilerine, Kutsal Kitap'ın Tanrı'dan olduğunu, ama bu yeni kitabın Tanrı'nın en son açıklaması olduğunu söyledi. Joseph, insanlara, dua ezberlemeyi, oruç tutmayı, sadaka vermeyi, iyilik yapmayı ve kendisini bir peygamber olarak kabul etmelerini öğretti. Bu arada kendisi, kendi çıkarlarını ön planda tutan ve şehvete yer veren bir yaşam tarzı uyguladı ve bunu meşru kıldı.

Joseph Smith'in açıklamaları diğer başka tanıklar tarafından onaylanmamalarına (kendisi üç tanığı olduğunu iddia etse bile), ve kita-

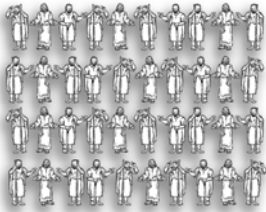
bının Kutsal Kitap, tarih ve arkeoloji ile çeliştiği gerçeğine rağmen,⁹¹ bugün milyonlarca kişi *Mormonizm* dinine bağlıdır. Zengin Mormon Kilisesi misyonerlerini dünyanın her tarafına gönderir ve her gün yüzlerce kişi *Mormon* (aynı zamanda *Latter-day Saints* olarak da adlandırılırlar) olur. Mormonların çoğu içten ve dürüst insanlardır, ama “Peygamber Joseph’in” mesajını Kutsal Kitap peygamberlerinin duyurdukları ve yazdıkları mesaj ile karşılaştırırsanız, birbirinden tamamen farklı iki ayrı mesaj bulunduğunu keşfedeceksiniz.

Kendini duyuran bir peygamberin çelişkili ve onaylanmamış mesajı için sonsuz yazgımızı tehlikeye atmak – bu mesaj düzenli bir şekilde birbirine bağlı ya da zekice bir mesaj olsa bile – bilgece bir davranış değildir. “Çünkü Şeytan kendisine ışık meleği süsü verir.” (2. Korintliler 11:14)

ONAYLANMIŞ BİR MESAJ

Pek çok kişinin “Tanrı ile ilgili gerçeğin yerine yalanı koyduğu” (Romalılar 1:25) zihni karışmış bir dünyada, tek gerçek Tanrı, Gerçeğini, bu gerçeğe karşı çıkan çok sayıdaki sestene net bir şekilde ayırmıştır.

Tanrı’nın, Mesajını onaylamış olduğu yol şudur: pek çok kuşak boyunca pek çok peygambere mükemmel bir tutarlılıkla devamlı olarak açıklamak. Yalnızca, zamanın dışında var olan Yazar, böyle bir açıklamayı esinlemiş olabilirdi.

Bu örnekteki *kırk adam* Kutsal Yazılar’da on beş yüzyıl boyunca Tanrı’nın tutarlı ve onaylanmış mesajını kaydeden habercileri temsil ederler.

Tek adam, daha sonra uyuşmayan, onaylanmamış bir mesaj ile ortaya çıkan herhangi bir haberciyi temsil eder.

Daha önceki birkaç bölümde Kutsal Kitap'ın Tanrı Sözü olduğunu gösteren pek çok kanıt ile karşı karşıya gelmiştik. Bunlar ve diğer kanıtlar ne kadar ikna edici olsalar da, Tanrı Mesajı'nın öncelikle zorunlu kılan belgelemesi, mesajı duymak, onu anlamak ve kabul etmekle gerçekleşir.

Tanrı'nın kitabının ayrıntılarla bildirilen olaylar dizisi, bizim hayal kurma gücümüzün sınırsız olarak üstünde ve ötesinde Olan'ı açıklar. Yaratıcımızın görkemli ve mükemmel bir dengeye sahip doğasını gösterir. İnsanları ölüm korkusundan kurtarır ve onlara sonsuz yaşamın kesin umudunu sağlar. İnsanların karakterlerini ve tavırlarını değiştirir. Onları tek gerçek Tanrı'ya yönlendirir.

Ne Şeytan ne de insan böyle bir mesajı öne süremezdi.

Ama siz bana inanmayın.

“Her şeyi sınavın, iyi olana sınımsız tutunun.” (1. Selanikliler 5:21)

7

TEMEL

“Akıllı bir adam... evini **kaya** üzerine kurar.”

Matta 7:24

Nasıralı İsa, *Dağdaki Vaazını* şu sözlerle sona erdirdi:
“İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, **evini kaya üzerine kuran akıllı adama** benzer. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır, ama **ev yıkılmaz**. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes **evini kum üzerine kuran budala adama** benzer. Yağmur yağar, seller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.” (Matta 7:24-27)

Fırtına karşısında ayakta kalan ve fırtına tarafından yıkılan bu iki ev arasındaki fark neydi?

Temel.

Akıllı adam evini sağlam kaya üzerinde inşa etti; budala adam ise evini yer değiştiren kum üzerinde kurdu.

Tanrı, Kutsal Yazılar’da herkesin anlamasını ve inanmasını istediği Mesajı için kaya kadar sağlam bir temel attı. Bu temel, *Tevrat*’tır. (aynı zamanda *Musa’nın Yasası*, *Eski Antlaşma’nın ilk beş kitabı* olarak da bilinir).

BAŞLANGIÇLAR KİTABI

Musa'nın Tevrat'ı Kutsal Yazılar'ın ilk beş kitabını içerir. İlk kitap, **Yaratılış** (Genesis) adını taşır. 'başlangıç' anlamına gelir. Yaratılış, Tanrı'nın, yeryüzünün, yaşamın, insanların, evliliğin, ailelerin, toplumların, ulusların ve dillerin orijinlerini bildirdiği *Başlangıçlar Kitabıdır*. Yaratılış, yaşamın en büyük sırlarına yanıtlar sağlar. Tanrı nasıldır? İnsan nereden geldi? Neden buradayız? Kötünün kaynağı nedir? İnsanlar neden sıkıntı çekerler? Mükemmel bir Tanrı kusurlu insanları nasıl kabul edebilir?

Bunlara ve diğer önemli sorulara Kutsal Yazılar'da daha sonra daha ayrıntılı yanıtlar verilse de, Yaratıcı, verdiği Yanıtlarının temelini Yaratılış kitabında atmıştır. Kutsal Kitap'ın ilk kitabı, daha sonraki tüm kitapların temelidir.

TANRI'NIN ÖYKÜSÜ

Kutsal Kitap, binlerce yıllık bir dönemde gerçekleşen yüzlerce öykü içerir. Bu öyküler hep bir arada şimdiye kadar anlatılmış öykülerin en iyisi olan *tek bir öyküyü* oluştururlar. Tanrı, bu öykünün içine *tek bir ana mesaj* yerleştirmiştir – bu mesaj, şimdiye kadar duyulan haberlerin en iyisini verir.

Tanrı'nın dramatik öyküsü, pek çok doruk noktasını içerir. Kutsal Yazılar'da yaptığımız yolculukta ilerlerken, *Müjde* kayıtlarında yüksek bir zirve ile karşılaşacağız. Önümüze çıkacak olan bir başka şaşırtıcı zirve, Kutsal Kitap'ın son kitabı olan ve "Perdenin Kaldırılması" anlamına gelen *Vahiy* adlı kitapta bulunur.

Tanrı'nın, planını açıklamış olduğu gerçeğine rağmen, bu plan insanlar için çoğu zaman bir sır olarak kalır.

ÖNCELİKLİ OLAN KONULAR EN BAŞTA

Yaratılış kitabı, Kutsal Kitap'ın 1.189 bölümünün 50 bölümünü kapsar.⁹² Kutsal Kitap'ın tamamını başından sonuna kadar bir oturuşta okuyacak olsaydınız, bitirmeniz için yaklaşık üç gün ve üç gece boyunca okumanız gerekirdi.

İlerleyen yolculuğumuz sırasında Kutsal Yazılar'da bulunan öykülerin çoğunun yanından geçerek devam etmek zorunda kalacağız; Tanrı'nın insanlık için tasarladığı şaşırtıcı planın "büyük resmini" açıklayan pek çok klasik, anahtar öyküyü ziyaret etmeyi tasarlıyoruz. Yolculuk için ayırdığımız zamanımızın önemli bir bölümü Kutsal Kitap'ın ilk dört bölümünde geçecek, çünkü bu başlangıç sayfaları Tanrı'nın Sözü'nden başka hiçbir yerde bulunmayan büyük gerçekleri açıklarlar.

Kutsal Kitap'ın ilk birkaç bölümünün önemi, hiçbir zaman yeterince vurgulanamaz.

Bir çocuğa bir öykü anlatırken ya da okurken, nereden başlarız? Öykünün ortasından başlar ve sonra bir-iki satır okuduktan sonra sonuna mı geçeriz? Hayır, öyküye başından başlarız. Ama söz konusu olan Kutsal Yazılar ise, okuyucuların çoğunun kitabın başını okumadan geçip gittiklerini görürüz. Tanrı'nın öyküsü, acaba Tanrı'nın kitabının ilk sayfaları ihmal edildiği için mi kendileri için bir sır olarak kalıyor? Pek çok kişinin, elektronik postasında "*günahkârlarla ilgili bu konu benim için bir şey ifade etmiyor*" cümlesini yazan Ahmed ile aynı fikirde olması şaşırtıcı bir durum mu? (Bölüm 1)

Eğer Tanrı'nın öyküsünün başlangıcı hakkında fikrimiz yoksa, öykünün sonunu değerlendirmekte zorlanırız. Ama bir kez, ilk birkaç bölümü anlarsak, son bölümün anlamı büyük olacaktır.⁹³

BİR TOHUMUN TOPRAĞI

Bir buğday tohumunu örnek alalım. Buğday tohumu önemli görünmeyebilir, ama bu basit görünümlü tohumun içinde tohum ile yüklenmiş olgun bir bitki üretmek için gerekli olan kompleks kod ve görünmeyen güç bulunmaktadır. Kutsal Yazılar'da, süreç şöyle tanımlanır:

"Toprak kendiliğinden ürün verir...Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir." (Markos 4:28)

Tanrı, tohumları, meyveleri ve sebzeleri hemen olgunlaşacak şekilde tasarlamadı, aynı şekilde öyküsünü ve mesajını da bir anda açıklamak üzere planlamadı. Tanrı, insan bedenine nasıl zaman içinde büyüyen bitkiler aracılığıyla yiyecek sağlamayı seçtiyse, insan canı için gerekli ruhsal yiyeceği de aynı şekilde *zaman içinde açıklanan gerçek* aracılığıyla tedarik etmeyi tercih etmiştir.

“Bütün söylediği buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şuradan, biraz buradan.” (Yeşaya 28:10)

Yaratılış kitabı, Tanrı'nın gerçek *“tohumlarını”* özenle ektiği verimli bir toprak gibidir. O'nun mesajı bu gerçeklerden filiz verir ve Kutsal Yazılar'ın diğer kitaplarında, dünyaya yaşam ve tazelik sunarak olgunlaşır.

BİR EMBRİYO

Modern teknoloji sayesinde bir zamanlar gizem içinde örtülü olan ne varsa şimdi görülebilmektedir. Örneğin bugün, gelişmekte olan bir insan embriyonunun görüntülerini net olarak izleyebiliriz. Olağanüstü! Annenin rahminde döllenmiş yumurta sekiz hafta içinde yerküresine büyüklüğünde bir bebek haline gelir; bu bebek gözleri, kulakları, burnu, ağzı, kolları, elleri, bacakları ve ayakları ile tamdır. Kendi parmak izlerine dahi sahip durumdadır. Tam olarak biçimlenmemiş olmasına rağmen, bedeninin tüm üyelerine sahiptir.

Aynı şekilde bizler de bugün Yaratıcımız tarafından açıklanan Kendisi ve insanlık hakkındaki planıyla ilgili her elzem gerçeğin Yaratılış kitabında embriyonik biçimde yer aldığını biliyoruz. Ancak yine de *“Tanrı'nın sır olan tasarısı”*nın (Vahiy 10:7) olgunlaşma yolunda ilerlemesi Kutsal Yazılar'ın tamamı içinde gerçekleşir.

Bu güne kadar, Tanrı'nın kişiliği ve amaçları, birçok kişi için bir sır olarak kalmıştır, ama böyle olması gerekmez, çünkü *“geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş olan sır ...şimdi açıklanmıştır.”* (Koloseliler 1:26)

Tanrı kendi sırrını anlamamızı istiyor. Ama biz de onu anlamayı istememiz gerekir.

KÜÇÜK PARÇALAR

Kutsal Kitap biraz oyma testeresiyle kesilmiş tahta parçalarından oluşan bir bilmeceye benzer.

Bazı parçaların nasıl bir araya gelecekleri çok belirgindir, ama bilmeceyi yapan kişi, nasıl bir araya gelecekleri belirgin olmayan diğer parçalar nedeniyle güçlük çekebilir. Bilmecenin tamamlanması için sabır ve dayanma gücü gereklidir. Aynı şekilde, zihin karışıklığının uçup gitmesi ve Tanrı'nın uyumlu planının ortaya çıkması, ancak Tanrı'nın Sözü üzerinde düşünmek için zaman ayırmak ile gerçekleşebilir.

Son zamanlarda, Lübnan'da yaşayan ve yüksek bir hedefi arzulaayan bir gazeteciyle haberleşme ayrıcalığına sahip oldum. Henüz karşılaşmamıza rağmen dost olduk. Bana gönderdiği ilk elektronik postasında şunları yazdı:

Subject: Email Feedback

Ben nihai gerçek ile ilgili kesin bir kanıtı sahip olma sonucuna ulaşmanın mümkün olduğuna inanmıyorum.

Lübnanlı arkadaşımı tüm önyargılı düşüncelerini bir kenara bırakması ve Kutsal Kitap'ı kendisi için okuması konusunda teşvik ettim. Kutsal Kitap'ın kendisi adına konuşması için ona izin vermesini söyledim. Aşağıdaki elektronik postasından da görülebileceği gibi arkadaşım Kutsal Kitap'ı okumaya başladı:

Subject: Email Feedback

Yeni Antlaşma'nın Arapçasını okudum ve Eski Antlaşma'ya başlamak üzereyim. **Daha önce Kutsal Kitap'tan yalnızca küçük parçalar okumuştum.** Şimdi, sormuş olduğum pek çok sorunun okuduğum sayfalarda yanıtlandığını gördüm....

Bu okuyuşum, bana ne kazandırdı? Kutsal Kitap'ın mesajına daha derin bir saygı duyuyorum. Bu mesajı, bir bireyin yaşamını değiştirecek bir güç olarak görüyorum. Bu mesaj, her insanda gerçek bir değişim yaratabilir. Aslında bir dizi katı kuraldan oluşan görevler insanları değiştiremezler. Belki de elimizde sahip olduğumuzdan emin olmamız için bir yolun olabileceğini fark ettim.

Geçenlerde bana yazdığında, aktardığı gözlemi şuydu:

Send Subject: Email Feedback

Uzun zaman önce atmış olmam gereken bir adımı attım. “Kutsal Kitap’ı okudum” demenin yeterli olmadığını anladım; **o, sürekli okunması gereken bir kitap.** Pek çok sorunun bu kitabın gölgesinde ortadan yok olmaları çok şaşırtıcı.

Tanrı'nın mesajı, bu kişi için ortaya çıkmaya başlıyor.

Kutsal Yazılar'da yapacağımız yolculuk, tarihin büyük bilmecesinin en önemli parçalarını bir araya getirecek ve Tanrı'nın şaşırtıcı öyküsü ve mesajı netleşecek ve anlaşılacak.

Kutsal Yazılar'ı kendimiz için “*sürekli okuduğumuz*” takdirde, diğer “*parçaların*” nereye uyduklarını keşfedeceğiz.

SEVGİ MEKTUPLARI

Genç bir hanıma aşık olan bir askerın öyküsü anlatılır. Asker, genç hanım için derin bir sevgi beslerken, genç hanımın asker için ne hissettiği belirsizdi. Zamanı gelince, asker uzak bir ülkeye gönderildi. Yanıt almamasına rağmen asker, sadakatle hanıma mektup yazmayı sürdürdü.

Sonunda askerın geri döneceği gün geldi. Vardığında, yaptığı ilk iş sevdiği kişiyi ziyaret etmek oldu. Genç hanımın evine gittiğinde, onu evde buldu. Genç hanım, askeri görmüş olduğu için memnun olmuş gibi davranıyordu, ama odanın köşesindeki tozlu bir kutu, yüreğinin gerçek duygularını açıklamaktaydı.

Kutu, askerin gönderdiği açılmamış mektuplarla doluydu.

GÖKYÜZÜNDEN YERYÜZÜNE

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın size yazdığı bir dizi mektuba benzerler. Gökyüzünün ve yeryüzünün Yaratıcısı ve Sahibi, Yazılarında size Kendisini tanıtıyor, Sevgisini ifade ediyor, ve size O'nunla O'nun sonsuz evinde görkem ve sevinç içinde nasıl yaşayabileceğinizi anlatıyor.

Aşağıda Tanrı'nın 2.700 yıl önce yeryüzüne göndermiş olduğu bir "mektuptan" alınmış bir parça sunuyoruz:

*"Ey susamış olanlar, sulara gelin;
Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyeğinizi...
Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın.
Paranızı neden ekmek olmayana,
Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz?
Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz.
Bolluğun tadını çıkarasınız!
"Kulak verin, bana gelin.
Dinleyin ki yaşayasınız.
Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma yapayım...
"Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse,
Yollarım da sizin yollarınızdan,
Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir."
(Yeşaya 55:1-3,9)*

Sevgiler

Yaratıcınız

Tanrı'nın size yazdığı mektupları açtınız mı?

Onları okudunuz mu?

O'nun mektuplarına karşılık verdiniz mi?

Yolculuk başlasın.